

DIEVA ZĪMOGS

 ...? ...atmoda, vienkārši tāda vecmodīga, kādas ir bijušas pie mums pirms daudziem gadiem, un mēs par to esam tik pateicīgi. Es augstu vērtēju šo dziedāšanu, visu šo dziedāšanu un solo dziesmas. “Ir noietais ceļš aiz muguras jau, un es atpūšos, nakts kad tālu vairs nav.” Tieši tur, iespējams, vienkārši sēdēju šeit, kad viņi to dziedāja, un vēroju kā riet saule; putni dzied klusi un maigi, tad gandrīz visi apklust un dodas pie miera, rīt no rīta viņi modīsies jaunai dienai.

² Tāpat ir arī dzīvē; darba dienas paiet ātri, un mēs apgulstamies mūsu guļvietā. Es gribētu tajā dienā parunāt ar Viņu, vienkārši parunāt ar Viņu, ietīties savā segā un ieiet tajā guļamistabā, zinot, kā reiz sacīja Pāvils: “Es pazīstu Viņu Viņa augšāmcelšanās Spēkā,” un, kad Viņš izsauks mirušos, es tikšu izsaukts arī kopā ar viņiem. “Pazīstot Viņu Viņa augšāmcelšanās Spēkā.” Pazīstot Viņu nevis no vārdiem vai darbiem, bet pazīstot Viņu Viņa augšāmcelšanās Spēkā.

³ Tā šodien ir viena no mūsu—mūsu lielajām cerībām, un mūsu vienīgā cerība ir uz...uz mūsu Kunga Jēzus vareno augšāmcelšanos; un mūsu sagatavošanās augšāmcelšanās, kura mums ir šobrīd, no nāves Dzīvībā, iemantojot Mūžīgo Dzīvību caur Jēzu Kristu.

⁴ Gaidīšana, godības pilnā gaidīšana, kad visa daba gaida to dienu, kad no Debesīm otro reizi nāks Viņš, Kuru Dievs sūtīs istajā laikā. Un tad šie mirstīgie ķermeņi, kuros mēs tagad nopūšamies, ietērsies nemirstībā, “Un mēs tiksim izmainīti līdzīgi Viņa Paša godpilnajam ķermenim, jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir.”

Tad tumšās pasaul's grēks un bēdas, grēks un
nāve beigsies,
Kad tūkstošgadu miera laikā kopā ar Jēzu
valdīsim.

⁵ Putni to gaida. Koki to gaida. Visa daba vaid un sten, gaidot to laiku, nopūšas lai tiktu ietērpta.

⁶ Mana mazā meitiņa nesen uzdeva man jautājumu. Viņa vaicāja: “Tēt, kā šī zeme izskatījās tad, kad Dievs bija pabeidzis to veidot?”

⁷ Es teicu: “Tā bija brīnišķīga, miļumiņ. Tā bija brīnišķīga.” Un es teicu: “Reiz tā atkal kļūs tāda pati, kad lāsts tiks noņemts. Un tad mēs...Tā būs tāda pati, kāda bija pašā sākumā, lieliska Dieva paradīze.”

⁸ Un tā, ķersimies pie lietas. Es biju domājis, ka pirmajā vakarā...Šis ir mūsu mazās atmodas trešais vakars. Un mums

nav bijis dziedināšanas kampaņas. Vienkārši lai relaksētos, vienkārši, lai izteiktu mūsu jūtas un mācītu Evaņģēliju tādā vecmodīgā veidā; tas pats Evaņģēlijs, kuru es šeit mācīju pirms daudziem, daudziem gadiem, ne nieka nav mainījies. Tā tas ir, tas pats Evaņģēlijs, kas ne drusciņas nav uzlabots vai noglancēts; tieši tas pats Evaņģēlijs.

⁹ Izbraukuma kalpošanās, kad esi starp konfesijām, tā kā tas notiek auditorijās un tur sanāk daudzi cilvēki no dažādām konfesijām, tu tā kā atturies no Mācības; tikai Dievišķā dziedināšana un, protams, Kunga Jēzus pieņemšana. Bet, kad tu esi savās mājās, kā šajā mājas draudzē, tad tu jūti, ka beidzot vari atpogāt pārāk ciešo apkaklīti, un vienkārši sludināt to, ko uzskati par pareizu, un tas ir tas.

¹⁰ Un ļoti bieži šeit mums ir, ļoti bieži cilvēki kaut kam nepiekrit. Mēs nevaram gaidīt, lai katrs piekristu mums par mūsu draudzes Mācībām un tam, kas mums ir. Bet mēs, varbūt līdzīgi, kā sludināja jūsu draudzes gans; un viņš tik un tā būtu mans brālis. Neskatoties uz to. Un katrs uz lietām skatās citādāk.

¹¹ Un šonedēļ, redzēdams, ka sniega vētras dēļ man bija jāatgriežas no Kanādas nedēļu agrāk, nu, tas deva man iespēju atbraukt šurp uz dievnamu dažiem atmodas vakariem, ko es biju apsolijs, kad devos prom. Un es saku, ka tur nebija. . . “nevis dziedināšanas dievkalpojumi; vienkārši Evaņģēlija sludināšana.” Vienkārši. . . Un to redzot, es nodomāju, ka mēs varētu veltīt vairākus vakarus Septiņiem Draudzes Periodiem. Jo es patiesi ticu tam, ka mēs dzīvojam pēdējā draudzes periodā, beidzamajā dienā, tieši pirms Kunga Jēzus Kristus Atnākšanas.

¹² Es vienmēr cenšos apsvērt savus vārdus gan šajā draudzē, gan visur citur, kur esmu runājis, jo labais Debesu Kungs man ir devis arī nelielu kalpošanu, pārdabiskajā sfērā, kā jūs saprotat. Un cilvēki cieši turas pie taviem vārdiem un—un tāpēc man—man ir jābūt ļoti uzmanīgam savos apgalvojumos. Jo, ja jau Svētais Gars ir dāvājis šo viziju un atpazīšanas spēku, kas nav apstridams, un cilvēki dzird, kā tu runā, viņi jūt, ka tu tev ir kaut kāda izpratne par to, par ko tu runā, jo Dievs nekad nesvētītu kādu kļūdu un nesūtītu to tādā veidā. Saprotat? Tāpēc tad tev ir jābūt ļoti uzmanīgam, un vienmēr visu ir jāizskata Dieva Vārda gaismā. Un, ja es pieļaušu tajā kļūdu, tad es lūdzu, lai Dievs man piedod, jo es to negribēju. Un es. . .

¹³ Un katru reizi, kad māci, īpaši jau tādas dziļas tēmas, kādu mēs izskatām šobrīd, un *Zvēra Zīmi* vakar vakarā un citas tamlīdzīgas tēmas, un šodien par *Dieva Zimogu*, par Dieva zīmi un visu ko tādu, es jūtu, ka varbūt daudzi man tajā nepiekritīs, tam, ko es par to mācu. Taču es cenšos to darīt vienkārši kā. . . neadresējot To nevienai konkrētai draudzei, nevienai konfesijai, vai kādiem cilvēkiem, nepavisam ne. Dievs to zina. Vienkārši es runāju par to tādā Gaismā, kādā es to redzu.

14 Nav tādas draudzes, kas piemin Kunga Jēzus Vārdu, kuru es nemīlētu. Nav tādu cilvēku, kas piesauc Viņa Vārdu vai izrāda Viņam kādu cieņu, kuru dēļ es nebūtu gatavs doties nāvē, lai viņu labā izdarītu jebko. Tā tas ir. Nav svarīgi, kādu reliģijas zīmolu viņi nēsā, vai viņi ir metodisti, baptisti, katoli, lai kas viņi nebūtu, manās acīs tam nav nekādas nozīmes, tā tas ir, ja vien viņi ciena manu Kungu.

15 Taču, lūk, eksistē Projekts. Un tagad katra draudze māca, iespējams, ka tā ir viņu draudzes teoloģija, ticēdami, ka tā ir balstīta uz šī Projekta. Nu, bet, ļoti bieži, kad redzi tās lietas, tas nav tas, ko šajā Projektā lasu es, tāpēc man ir tiesības savā draudzē izklāstīt to, ko es uzskatu par pareizu.

16 Pirms kāda laika šeit viens darbuzņēmējs... Es tad biju Miltaunā, Miltaunas baptistu draudzē, kur mums bija atmoda. Un Brālis Raitis, un, man šķiet, jūs visi, atceraties Marionu Li. [Brālis Džordžs Raitis saka: "Āmen."—Tulk.] Un viņš bija ļoti apjucis no kaut kā, ko es mācīju par ūdens kristību. Nu, viņš devās mājās, un viņš bija apjucis par to. Un viņš bija darbuzņēmējs.

17 Tajā nakti viņš redzēja sapni. Tas Kungs parādīja viņam, ka viņš ceļ māju, un jau gatavojas ielikt tajā logu. Un tā vietā, lai iebūvētu lielu verandas logu, viņš uzbūvēja lieveni, sacīja: "Būs jau labi." Un, kad ieradās mājas īpašnieks, tas sacīja: "Nojauciet to līdz pamatiem; sāciet no jauna."

18 Tātad viņš bija iemācīts kaut kaut kā citādāk, nekā māca Bībele, tāpēc viņš sacīja: "Varbūt man ir jānojauc arī pamati un jāsāk celt no jauna." Tovakar mēs mājās devāmies kopā, palikām visu nakti pie viņa mājās. Tāpēc tad mēs... .

19 Tā ir patiesība. Visam ir jābūt pareizi. Un es mācu šīs tēmas, kaut neesmu skolotājs. Taču to, ko es no Tā saprotu, man patiek To izskaidrot citiem, un būt sadraudzībā ar Vārdu, kamēr Svētais Gars padara To reālu mūsu sirdīm. Un tāpēc šādi darot mēs vienkārši brinišķīgi pavadām laiku.

20 Un tā ir tāda kā neliela atpūta mūsu dārgajam draudzes ganam, brālim Nevilam. Ja šeit mūsu vārtos ir svešinieki; lūk, šis vīrs ir mūsu draudzes gans, brālis Nevils, Dieva vīrs, patiess Kunga Jēzus Kristus kalps. Es to saku ne tāpēc, ka viņš te sēž. Es saku to viņam aiz muguras, jebkur, viņš tāds ir bijis, kopš es viņu pazīstu. Viņš bija pārliecināts metodists, bet es biju pārliecināts baptists, un tomēr mēs bijām brāļi, un tad izrādījās, ka mēs abi esam sektanti. Pariezi, vai ne, brāļi? Āmen. [Brālis Nevils saka: "Āmen. Aleluja!"—Tulk.] Tāpēc mēs stāvam uz kopēja pamata.

21 Un tā, mums, šādi mums tas ir brinišķīgais laiks: "Vienkārši esam sadraudzībā viens ar otru, kamēr Dieva Dēla Jēzus Kristus Asinis mūs šķīsta no visas netaisnības." Tāpēc mēs lieliski pavadām laiku, un šovakar mēs šeit noteikti priecājamies par katru svešinieku mūsu vārtos.

²² Mūsu nelielā atmoda, man šķiet, ka jūs brināties, kāpēc par to nebija paziņots. Nu ko, tie vienkārši ir nelieli svētki šai mūsu draudzei, un varbūt tāpēc mēs droši vien . . . Es nezinu, kā vedis Svētais Gars, bet varbūt ka vienā no beidzamajiem vakariem mums te būs dziedāšanas dievkalpojums, ja tāda ir Tā Kunga griba. Un tāpēc es paļaujos, ka Viņš to dāvas.

²³ Man tagad ir jāatgriežas Kanādā, lai turpinātu atmodu sapulces. Un, kā visi zina, mums ir diezgan noslogots grafiks, pārpildīts līdz pat tam laikam, kad dosimies uz ārzemēm. Un sagatavošanās darbi jau ir paveikti, sākot ar Durbānu, Dienvidu . . . Johannesburgā, Dienvidāfrikā, apmēram trešajā septembrī. Un pēc tam no turienes mēs dodamies uz Durbānu; un uz Indiju; un uz Palestīnu; un Luksemburgu; un Frankfurti; un Transjordāniju; un pa visām tām vietām. Mājās atgriezīsimies, kad Tas Kungs atvedīs, kad Viņš mums teiks, lai atgriezāties. Pēc tam viņi plāno vēl citu maršrutu uz Jaunzēlandi un Austrāliju, un tik uz priekšu; un uz austrumiem, uz Japānu un tām zemēm.

²⁴ Es jūtu, ka apkārt ir tik daudz draudžu, kurās cilvēki ir, ak, vai, tādi kā jaunpievērstie, viens ar otru, un vēl ir tūkstošiem cilvēku, kuri par Jēzu nav vispār dzirdējuši. Un tāpēc es jūtu, ka . . . Tā es pats jūtos, ka tas ir mans pienākums, aiznest viņiem Vēstījumu, cik labi vien spēšu. Un tagad, kad es . . .

²⁵ Atļaujiet man to pateikt vēlreiz, jo šeit sēž metodisti, baptisti, katoļi, prezbitērieši, pentakosti, svētuma piligrimi, nācārieši, viņi ir šeit, un tieši to mēs esam paveikuši . . . Es domāju, ka tieši tā tas būs Debesis, tam līdzīgi, visa šī mūsu grupa, kas esam šeit.

²⁶ Un tagad, kas attiecas uz šiem vēstījumiem, kā *Zvēra Zīme*, un šodien, kad ir tik liels juceklis . . . Vai vakardien jūs to sapratāt? Ja sapratāt, tad sakiet: “Āmen.” [Sapulce saka: “Āmen.”—Tulk.] Un tā, šovakar mēs gatavojamies runāt par Dieva zīmi jeb *Dieva Zīmogu*. Lūk, mēs apzināties . . .

²⁷ Lūk, es negrasos sludināt no divām Bibelēm; pietiek ar vienu. Bet viena no tām man ir šeit, jo tajā ir nelielas piezīmes un tā tālāk, ar norādēm, ja kādam radīsies kāds jautājums. Un tā, rītvarak, ja Tas Kungs gribēs, pēc sludināšanas . . .

²⁸ Pirmajā vakarā runājām par *Septiņiem Draudzes Periodiem*, aplūkojot, kur mēs bijām, kur mēs esam pozicionāli, tajā laikā, kurā mēs dzīvojam.

²⁹ Vakars vakarā, par visvarenāko kriminālu, kāds vien ir pasaulē, par *Zvēra Zīmi*.

³⁰ Bet šovakar, par visvarenāko svētību šajā pasaulē, par *Dieva Zīmogu*.

³¹ Rītvarak es jums došu iespēju mani apšaudīt, lūk. Rītdienas vakars būs jautājumiem un tam, ko jūs nesaprotat attiecībā uz

sludināto. Jūs esiet uzvedušies kā džentlmeņi un lēdijas, tas ir, es sacītu, kā kristieši, dievkalpojumu laikā saglabājot mieru. Un es gribu, lai rīt vakarā, kad jūs atnāksiet uz draudzi, jūs to uzrakstītu, un atnāciet pēc iespējas agrāk, jo arī man būs jāierodas agrāk, lai to izlasītu un attiecīgi atbildētu uz jūsu jautājumiem, kā tas ir pēc Rakstiem.

Tad svētdienas ritā būs parastā svētdienas skola.

³² Svētdienas vakarā, iespējams, ka svētdienas vakarā būs ūdens kristības. Ir daži cilvēki, kas ir jākrista. Un pēc tam svētdienas vakarā varbūt tiks sludināts Eвангēlijs vai arī būs dziedināšanas dievkalpojums. Paskatīsimies, kā Tas Kungs mūs tajā vakarā vadīs, svētdienas vakarā, kāds būs vēstījums.

³³ Un tā, pirms mēs tajā iedziļināsimies, mēs ieraugam, ka: “Ne Debesīs, ne zemes virsū, ne zem zemes netika atrasts neviens, kas būtu cienīgs paņemt šo Grāmatu vai atvērt To vai noraut tos Zimogus.” “Neviens!” Jānis ieraudzīja to Atklāsmē. Un tagad mēs mācām Atklāsmes grāmatu. “Un Jānis raudāja. Taču tur bija Jērs, kas bija nokauts kopš pasaules radīšanas; Viņš bija cienīgs nākt un paņemt Grāmatu no Tā labās rokas, kas sēd Tronī, un atvērt Grāmatu, un noņemt tos Zimogus.” Un šis Jērs, protams, bija Jēzus Kristus, Dieva Dēls. Un tā, ja Viņš ir Tas vienīgais, kas ir cienīgs . . .

³⁴ Reiz Viņš dzīvoja šeit uz zemes kopā ar mums Cilvēka veidolā. Dievs dzīvoja Savā Dēlā, Jēzū Kristū, kā Dievs-Cilvēks.

³⁵ Un Viņš atgriezās Godībā, atstājot šo Vārdu: “Vēl tikai mazu brīdi un pasaule Manis vairs neredzēs. Bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums un pat jūsos līdz pat pasaules galam.” Svētā Gara Persona, Dievs, kas atgriežas veidolā, ko Viņš . . . Jēzus teica: “Es esmu nācis no Dieva; Es aizeju pie Dieva.” Viņš iznāca no Mūžības, nokāpa ieejot laikā; izgāja no laika atpakaļ Mūžībā.

³⁶ Un pasaule Viņu nepazīna. “Viņš bija šajā pasaulē, Viņš bija izveidojis šo pasauli, bet pasaule Viņu nepazīna. Bet tiem, kas Viņu pieņēma, viņi . . . deva viņiem varu kļūt par Dieva dēliem.”

³⁷ Un tagad, lūk, Jēzus Kristus ir ar mums. “Vēl tikai mazu brīdi un pasaule Manis vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet.” Lūk, tā tad būs pasaule, kas Viņu neredzēs, un būs “viņi”, kuri patiešām redzēs. “Jo Es,” *Es* ir personas vietniekvārds, “Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pasaules galam. Un *jūs*,” ticīgie, “redzēsiet Mani līdz pašam pasaules galam.”

³⁸ Ebrejiem 13:8 ir teikts: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Pavērojiet Viņu Viņa spēkā, tas pats Kungs Jēzus, tā pati mīlestība, tie paši brīnumi, tās pašas zīmes, kas Viņam sekoja, joprojām darbojas. Tagad Viņš ir noslēpumainajā Ķermenī, Ķermenī, kas sastāv no tiem, kas ir augšāmcelti no grēka Dzīvībā. Viņš dzīvo viņos.

³⁹ Dievs Savā varenajā Godībā, Dievs, parādot labvēlību, atnākdams no Uguns Staba, kam neviens cilvēks nevarēja pieskarties, nonāca pie mums cilvēka miesā, kurai varēja pieskarties, bet Viņš bija dzimis no jaunavas. Pēc tam Viņš atdeva tur Savu dzīvību, lai tiktu sists krustā, lai attirītu grēcīgo cilvēku un lai Viņš varētu dzīvot starp cilvēkiem. Kāda gan ir Dieva mīlestība pret cilvēku, ka Viņš nonāca un atklājās, lai uztaisītu attirītu ceļu, lai Viņš varētu dzīvot un mīlēt starp vīriešiem un sievietēm. Tas ir brīnišķīgi. Jā. Tāds ir mūsu Tēvs.

⁴⁰ Parunāsim tagad ar Viņu, ar šīs Grāmatas Autoru, pirms mēs atšķirsim šīs lappuses.

⁴¹ Mūsu dārgais Debesu Tēvs, šovakar mēs nākam pie Tevis, pa to ceļu, kas mums ir apsolīts: “Ja jūs Man ko lūgsit Manā Vārdā, Es to darišu.” Jo mums pašiem nav nekāda taisnīguma, mums nav nekā, ko pienest, mēs nākam tikai Kunga Jēzus Vārdā, zinot, ka Tu esi apsolījis uzklaustīt caur šo Vārdu.

⁴² Turklāt mēs lūdzam Tevi, zinādami, ka šovakar mēs šeit izskatām vienu no šodienas visaktuālākajām tēmām, *Dieva Zimogu*. Tēvs, mēs lūdzam, Kungs, zinot, ka šī nelielā cilvēku grupiņa, kas šeit ir sapulcējusies, ja es novedīšu viņus no ceļa, es par to atbildēšu Tiesas Dienā. Bet vakar vakarā bija par *Zvēra Zimi*. Ak, Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu vadi un virzi šos vārdus. Lai Tas neatgriežas atpakaļ veltīgi, bet lai Tas paveic to, kam Tas bija paredzēts, kad Tas tika ierakstīts šajā Grāmatā.

⁴³ Un tagad nāc, Svētais, paņem Dieva Vārdu no šīs Bibeles, runā To caur mirstīgām lūpām uz mirstīgām ausīm, un apgraizi gan runātāju, gan klausītājus, lai šovakar mēs varētu kaut ko paveikt caur šo kopā sanākšanu, zinādami, ka, ja šī pasaule vēl kādu gadu pastāvēs, šeit varētu būt kāds, kas vairs nebūs starp mirstīgajiem uz šīs zemes.

⁴⁴ Un tagad mēs esam šajā pārmācības namā, Dieva namā, kur mēs esam sanākuši, lai tiktu izlaboti. Un lai Svētais Gars mani izlabo un aizver manas lūpas, kā Daniēla laikā Tu aizvēri mutes lauvām. Un Tu zini manu sirdi, vai kaut viens vārds būs pretrunā vai pateikts no manis paša. Lai Svētais Gars svaida katru Vārdu. Es vienkārši stāvu kā tukšs trauks; un lai Viņš šovakar runā Dieva Vārdu, jo mūsu izsalkušās sirdis vēlas dzirdēt no Viņa. Un lai Viņš, Kurš uzrakstīja Biblii, atnāk un izskaidro To šeit Taviem pazemīgajiem kalpiem. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

⁴⁵ Un tā, tādām nelielam pamatam, lai šovakar iesāktu tēmu *Dieva Zimogs*.

⁴⁶ Neaizmirstiet, ka rītvakar mēs gaidām jūsu jautājumus. Un uzrakstiet tos skaidri un laicīgi nolieciet šeit uz platformas, vai uz kanceles, pēc iespējas laicīgāk. Un tā, šī svarīgā tēma, kas mums bija vakar vakarā. . .

⁴⁷ Pirmajā vakarā, aizvakar, bija par Draudzi un draudzes periodu, kā mēs ieraudzījām Jēzu, stāvam Septiņu Zelta Lukturu

vidū, palūkojāmieš kā uz jaspisa un rubīna akmeni, uz sākumu un galu, Rūbenu un Benjaminu. Ieraudzījām septiņus svečturus jeb septiņus lukturus, un augšā varavīksni kā derību, un kā parādījās Viņš. Un Viņa Balss bija kā daudzu ūdeņu Balss, kad vienlaicīgi runāja gan Kristus, gan Draudze; ar zelta jostu apkārt Draudzes krūšu daļai, uzsieta, noturēdama, Evaņģēlijs notur Kristus taisnīgumu Draudzē. Stāvošu uz vara pamatnes, Dievišķā tiesa; Dievs izlēja Savu Dievišķo tiesu uz Kristus, un Viņš cieta, nevainīgais par vainīgajiem.

⁴⁸ Vēl mēs redzējām, kā tas iesākās Efezas draudzē; tad otrs draudzes periods; tad trešais draudzes periods; ceturtais draudzes periods, piecpadsmit tumšo viduslaiku gadsimti; līdz pat Luterāņu Periodam; un Filadelfijas Periodam; un līdz pat Lāodikejas Periodam, pēdējam periodam.

⁴⁹ Mēs redzējām Vecajā Derībā, kā tie bija pilnībā attēloti līdzībās, sākot ar Sālamanu līdz pat Ahaba laikam, tumšajam periodam. Un ieraudzījām Izebeli, Ahabu, pierobežas sludinātāju jeb cilvēku, kas bija te iekšā, te ārā. Tieši tāpat kā daudzi šodienas remdenie draudzes locekļi, cilvēki, te iekšā, te ārā; šodien viņi ir draudzē, bet rīt viņi var būt jebkur; iet uz kompromisu, pievilās, iet kopā ar pasauli, bet sauc sevi par kristiešiem. Un Ahabs, būdams tādā stāvoklī, iemilējās skaistā sievietē, taču ļaunā, kā tas izrādās. Un apprecēja viņu un ienesa Israēlā elkdievību, tieši tumšākajā Israēlas laikā, tumšajā periodā. Un tā, mēs ieraudzījām, ka viņi iznāca ar vara statīvu, un devās tālāk, un visbeidzot kļuva tik remdeni, ka Dievs viņus izspļāva no Savas mutes un pieņēma Pagānus.

⁵⁰ Un tā mēs ieraudzījām, ka viņi uzsāka no pirmās, no Efezas Draudzes, pašā sākumā, tajā draudzes periodā; nākamais draudzes periods sāka atdzist un kļuva remdens; tā tas turpinājās un iestājās tumšais periods. Un tieši kā—kā tajā laikā, kad Ahabs apprecēja elku pielūdzēju Izebeli, ieviesa Israēlā elku pielūgsmi; tad protestantisms apprecējās ar romanismu, ar katolicismu un ieviesa draudzē elkdievību. Tas virzās cauri Mārtiņam Luteram; cauri Džonam Veslijam; tālāk uz pentakostiem; un uz priekšu, tiek izspļauts no Dieva mutes; un Dievs atkal pievēršas ebrejiem, pilnīgi nevainojami.

⁵¹ Lūk, es zinu, ka es . . . Jūs teiksiet, lūk, ka es esmu tipologs. Tā tas ir. Jo es—es zinu vienu lietu; ja es tuvojos savai ēnai un redzu, kāda izskatās mana ēna, tad man ir kaut kāds priekšstats, kā izskatos es; vai es esmu kāds četrkājains zvērs, vai kāds spalvainš putns, lai kas tas nebūtu, tam būs ēna.

⁵² Un Vecajā Derībā bija Jaunās ēna. Vakar vakarā mēs par to runājām, Atklāsmes grāmatas 12. nodaļā, tā sieviete, kurai zem kājām bija likums, mēness, un saule pie viņas galvas, līdzība. Lūk, visas tās lietas, Ebrejiem 11. nodaļa saka mums, ka tie visi bija prototipi un ēnas. Man šķiet, ka Ebrejiem 12. nodaļā

ir teikts: “Redzēdami, ka mums visapkārt ir tik liels pulks liecinieku, noliksim malā visu smagumu un grēku, kas mūs tik viegli sapin, lai mēs varētu ar pacietību skriet mums noliktajā sacīkstē.” Lūk, mēs ieraudzījām tās lietas. Vēl vakar vakarā . . .

⁵³ Mēs šeit paņēmām, lai noskaidrotu, vai—vai arī tas bija aizvakar. Tad mēs noskaidrojām, ka pirmā draudze, kā tā iesākās, tā uzsākās un sākās Vasarsvētku Dienā, kad pāri ticīgajiem tika izliets Svētais Gars. Un mēs ieraudzījām, kāda bija šo ticīgo reakcija, un kādu iespaidu Tas atstāja uz viņiem, un ko viņi darīja, un zīmes un brīnumus, kas viņiem sekoja.

⁵⁴ Tad, šī draudzes perioda noslēgumā, mēs ieraudzījām, apmēram trīssimt gadus vēlāk, ka viņu vidū uzradās maldu mācība, ko sauca par “Nikolaitu mācību”. Pēc tam mēs ieraudzījām, ka sākumā tie bija “darbi”.

Nākošajā draudzes periodā tas kļuva par “mācību”.

Un tad tas kļuva par “vajāšanu” tumšajos viduslaikos.

⁵⁵ Pēc tam tas iznāca otrā pusē, lūk, šeit, un mēs ieraudzījām, ka tas izšķīlās līdz ar tām protestantu draudzēm, kuras izgāja.

⁵⁶ Tad mēs atkal atgriezāties, lai noskaidrotu, kāpēc šeit ir viss šis remdenums, šī perioda beigās, *šajā* pusē, kā tas viss atdziest. Tieši tā, kā tas notika ar ebrejiem, tieši tā tas notiek ar pagāniem; atdziest, virzīdamies *šajā* virzienā, ēna, aptumšošanās.

⁵⁷ Tieši tāpat, kā tas bija Veslija un Lutera dienās, un mēs vakar par to runājām. Cik spēcīga bija šī jūsu atmoda, taču nākošajā raundā tā sāka atdzist. Nākošajā raundā kļuva vēl vēsāka. Un tagad tā ir tikai ticības mācību un formu kaudze. Nekas cits vairs nav atlicis. Saprotat? Un tā tas ir bijis visa ceļa garumā. Tātad, to mēs esam mācījuši.

⁵⁸ Un tā, tagad klausieties uzmanīgi, lai jūs noteikti atcerētos. Es nenosodu katoļu ļaudis un es nenosodu protestantu ļaudis, jo no tiem abiem un visiem atnāk Dieva Dzimums, caur izredzētību. Tie, kas ir iepriekšnolemti Dzīvībai, ieraudzīs To un ieies Tajā. Tie, kas nespēj ieraudzīt, staigā tumsā. Tas ir atkarīgs no Dieva. To dara Dievs. Viņš zvērēja un apsoliņa Abrahāmam, ka Viņš izglābs viņu un viņa Dzimumu. Lūk, ja jums ir Abrahāma Dzimums, jums ir Mūžīgā Dzīvība, tas arī viss, un jūs esat mantinieki pēc apsoliņuma. Un tas viss ir no Dieva žēlastības un izredzētības.

⁵⁹ Tagad paskatieties uz šo te. Un rezēm es vienkārši . . . varbūt, ja es vairāk sludinātu, vai vairāk mācītu. Tie ir jau daudzi gadi. Šī man ir pirmā mācīšanas sanāksme apmēram astoņos gados. Un tas ir tikai nedaudz, varbūt dažviet tas skan nedaudz neveikli. Ikreiz, kad tu—tu . . . Uzdodiet man jebkādu jautājumu, kādu vien vēlaties; uzlieciet tos šeit uz platformas vai kanceles, un es ar prieku tos pieņēmu.

⁶⁰ Un tā, ievērojiet. Un visu, ko es par To zinu, es neesmu To iemācījis no kāda cilvēka, kādā seminārā. Es lūdzos, līdz saņēmu atklāsmi par To, un salīdzināju to ar Dieva Vārdu.

⁶¹ Vecajā Derībā viņiem bija trīs veidi, kā uzzināt vēstījumu. Pirmais, ko viņi izpētīja, bija tas, vai tas ir rakstīts likumā; nākošais bija pravietis; un nākošā lieta bija Urims un Tumims. Lūk, katrs skolotājs zina, kas bija Urims un Tumims. Tā bija gaisma, kas mirdzēja uz Ārona krūšu plāksnes, kas bija viņiem uzkārtā templī. Lūk, ja kāds pravietis pravietoja, bet Gaisma uz Urima un Tumīma neatspīdēja, tad tas nebija pareizi. Tā bija Dievišķā atbilde no Dieva: "Tas ir nepareizi." Tad, ja viņi. . . Ja sapņotājs redzēja sapni, bet tas neatspīdēja uz Urima un Tumīma, tad tas bija nepareizs.

⁶² Lūk, šajā ziņā Urima un Tumīma vairs nav, bet tagad *Šis* ir Dieva Urims un Tumīms, Bibeles. Ja kāds pravietis vai sapņotājs, lai kas tas nebūtu, vai kāds skolotājs, nav pamatojis savu teoriju precīzi uz TĀ SAKA TAS KUNGS, tad es tam neticu, saprotiet. Tam ir jābūt tieši no *Šejienes*, no Pirmās Mozus līdz Atklāsmes grāmatai, ne tikai vienā vietā. Tam ir jābūt viscaur Bibelē un jāsasien Tas precīzi kopā. Tieši tā. Tam ir jābūt saskaņā ar visu pārējo no Tā, un ir jāsasienas ar To visu kopā. Ja tā nav, tad jūs varētu paņemt kaut ko vienu un pateikt, ka tā ir šķīstītava, un sākt no Bibeles sludināt katolicismu. Taču tam ir pilnīgi jāsasienas no Pirmās Mozus līdz Atklāsmes grāmatai, jāpadara tā bilde saprotama. Tā tas ir.

⁶³ Un tieši Svētais Gars ir Tas, Kurš skaidri parāda tev šo bildi, ja vien tu Viņam to atļauj darīt. Viņš ievēdis tevi visā Gaismā. Tā saka Bibeles. Jēzus teica, ka Viņš to izdarīs.

⁶⁴ Lūk, ievērojiet, ka. . . Atkal, lūk, mēs ieraugām, ko viņi tur izdara. Vēl pēc kāda laika viņiem uzradās mācība. viņiem sākās vajāšanas. Viņi izgāja.

⁶⁵ Un tad mēs ieraugām, ka šajās mūsu dienās, ka Bibelē ir paredzēts, ka būs tādi laiki, ka cilvēki pieņems zīmi, un zvēra zīmi.

⁶⁶ Ikreiz, kad šajā valstī uzrodas kaut kas nenozīmīgs, visi saka: "Tā ir tā tā zvēra zīme." Kad agrāk. . . Es tikko kā biju ordinēts baptistu draudzē, kad es izdzirdēju par N.R.A. Nu, visi teica: "Tā ir tā zvēra zīme." Un tad, kad kaut kas sākas: "Tā ir tā zvēra zīme."

⁶⁷ Un tagad viņi saka: "Lūk, Krievija ceļas, komunisms, tā ir tā zvēra zīme." Taču tie ir meli. Tā nav zvēra zīme. Bibeles pasaka, kas ir zvēra zīme. Zvēra zīme nav kaut kas tāds varens anti-religiōzs, anti-valstisks, kas uzcelsies. Komunisms nav Krievija; komunisms ir gars. Tas viss ir. . . Mums ne—nevajag uztraukties par Krieviju.

⁶⁸ Mūs nobeidz mūsu pašu samaitātība. Komunisms virzās tepat pa mūsu draudzēm un visur citur, jūs to zināt, mūsu

skolās, mūsu mājās, it visur, mūsu valsti. Pilnīgi viss ir tārpu saēsts. Sarkankrūtītis, kas knābā ābolu, nekādu ļaunumu tam nenodara; to sabojā tieši tārps, kas ir ābola serdē. Lūk, kas tas ir, tā ir vienkārši samaitātība mūsu vidū. Staigā, sauc sevi par kristiešiem, bet uzvedas kā pasaule, un ģērbjas kā pasaule, piedalās šīs pasaules lietās, un sauc sevi par . . . Un pasaulei tādi ir pavisam apnikuši. Un ne tikai pasaulei, bet arī daudziem kristiešiem. Jā.

⁶⁹ Es bieži esmu sacījis: “Dievs, lai atnāk tā diena, kad cilvēki būs tādi, kādiem tiem būtu jābūt. Ja es būtu pret Viņu, tad es pateiktu, ka es esmu pret Viņu, un tad es būtu pret Viņu visā, kur vien varētu.” Taču es esmu par Viņu un es milu Viņu, un es ticu Viņam. Un—un mana dzīve ir Viņa rokās, lai Viņš dara ar to, ko vēlas, jo es ticu, ka kristietība ir Patiesība. Tā tas ir. Es ticu, ka tā ir Patiesība.

⁷⁰ Braukādams pa pasauli un redzēdams visus šos dažādos “ismus” un tā tālāk, visi to izveidotāji ir miruši un guļ kapā, un viņiem ir teoloģija. Kaut arī apmēram tik pat tālu ir tikusi kristīgā draudze.

⁷¹ “Bet tie, kas pazīst savu Dievu, darīs varoņdarbus.” Un augšāmceltā Jēzus Kristus Spēks dzīvo cilvēkā. Tā tas ir. Viņš nav miris; Viņš ir augšāmcēlies. “Es būšu ar jums un pat jūsos, un ko Es daru, to darīsiet arī jūs.” Tieši tā.

⁷² Tad pasaule paskatās un saka: “Fanātisms.” Jūs redzējāt, no kurienes mēs vakar vakarā to ar Dieva palīdzību paņēmām.

⁷³ Lūk, mēs ieraugām, ka pirmā lieta, kas uzradās, lai izveidotu kādu zvēra veidolu, vispār, vai . . . *Zvērs* nozīmē “vara”. Vakars vakarā mēs izskatījām visus simbolus un pārējo, lai pierādītu, ka tas zvērs bija vara. Un tas neiznāca no Krievijas. Tas iznāca no Romas. Tā tas ir. Tas iznāca no Romas.

⁷⁴ Un tā nebija—tā nebija kaut kādu cilvēku grupa. Tā nebija politiska organizācija. Tā bija reliģiska iestāde. Tā bija draudze, “kura sēd uz septiņiem pakalniem”, ar vienu cilvēku, kuram tur bija vara kontrolēt visu pasauli. Tieši tā. Un mēs ieraudzījām, ka tā bija sieviete un pilnīgi skaidri viņu aprakstījām. Tas nebija mans skaidrojums; vienkārši lasījām Biblii. Pasaulē nav nevienas citas vietas, pasaulē nav nevienas citas pilsētas, kura valda pār visu zemi. Katrā valstī ir redzamas tās katolicisma iezīmes, kā tajos desmit kāju pirkstos Daniēla vizijā, un mēs redzam, ka tā pilsēta ir Vatikāns.

⁷⁵ Vakars vakarā šeit sēdēja vismaz kāds ducis uzticamu katoļu. Viņi sēdēja klusi un klausījās. Viņi ir patiesi. Viņi ir alkstoši.

⁷⁶ Lūk, tu nevari diskutēt ar priesteri. Viņš nesāks diskutēt, jo priesteris saka: “Ja tas, ko saka baznīca, kaut kur nesaskan ar Biblii, tad taisnība ir baznīcai.” Bet priekš manis, taisnība ir Bibelei, un baznīca kļūdās. Saprotat? Jūs nevarat ar viņiem diskutēt. Viņi, tev ir . . . Nesanāks nekāda diskusija. Tur nevar ne

diskutēt, ne debatēt. Jo viņi tic, ka: “Kā saka baznīca, tā arī ir! Tā tas ir; ko saka baznīca, nav svarīgi, ko saka Bībele. Svarīgi ir tas, ko saka baznīca!” Viņi tic baznīcai. Mēs ticam Bībelei.

⁷⁷ Lūk, mēs ieraudzījām, ka viņa tika nosaukta. . . Tā draudze bija sievietē. Un viņa bija nosaukta rupjā, vulgārā vārdā par “NETIKLI” un turklāt viņa bija “IELASMEITU MĀTE”. Un mēs ieraugām, ka katoļu draudze bija pirmā mātes draudze. Viņa ir tieši tā, par ko viņa pati sevi sauc. Viņa ir pirmā draudze, kas tika organizēta. Ja Dievs vispār organizēja reliģiju, tā bija katoļu baznīca. Pirmā kristīgās reliģijas organizācija pasaulē, kas tika organizēta, ir katoļu baznīca. Lūk. . .

⁷⁸ Un tad, visbeidzot, viņa bija “IELASMEITU MĀTE”. Viņa dzemdēja draudzes, līdzīgas sev, jo tie nevarēja būt zēni, Tām bija jābūt meitenēm, un mēs noskaidrojām, ka protestantu draudze ir katoļu baznīcas produkts. Pētot Rakstus un ieskatoties jūsu vēstures grāmatā, mēs redzam, ka protestantu draudze ir šis produkts. Un protestants nevar kliegt uz katoli, jo par tiem abiem ir teikts, ka viņi ir “NETIKLES” un “IELASMEITA”. Tas skan rupji, taču tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Tā tas ir.

⁷⁹ Skatieties, pēc tam viņš sacīja: “Uztaisisim,” to viņi teica Amerikas Savienotajās Valstīs, “uztaisisim zvēra tēlu.” Ja jau zvērs bija vara, bet vara bija organizācija; tagad tā nav teorija. Tas ir Dieva Vārds. Katoļu baznīcas organizācijā viņi noorganizējās un uztaisīja de. . .vienojās. Un viņi salika kopā, kā viņi to sauc, “agrinos tēvus” un noorganizēja katoļu baznīcu, un izveidoja rituālu un to, kam viņi ticēja un ko viņi mācīja, vispasaules ticību. Un viņi uzspieda to cilvēkiem, ar sodu palīdzību.

⁸⁰ Un tad iznāca Mārtiņš Lutērs, redzēdams, ka Dieva Gars ved viņu ārā, Tā vietā, lai ļautu cilvēkiem palikt brīviem, viņš noorganizēja draudzi, zvēram līdzīgu tēlu, politisko varu, kas bija līdzīga tam. Tā vietā, lai ļautu cilvēkiem staigāt tajā Gaismā, kuru dod Dievs, viņi organizējās, pakļaujoties disciplīnai, un viņiem pie tās disciplīnas ir jāturas.

⁸¹ Dievs uzreiz aizgāja uz metodistu draudzi. Metodistiem bija atmoda, kas pārgāja pāri visai pasaulei; Svētais Gars bija ar viņiem, mācot svēttapšanu. Un te pēkšņi, kad viņi to izdarīja, tad viņi organizēja draudzi, izveidoja zvēram līdzīgu tēlu, tā tas ir, politisku, organizētu varu, lai piesietu Dieva ļaudis kādai ticības mācībai; tā vietā, lai viņi būtu brīvi pielūgt un staigāt Gaismā, kad Gaisma atspīdēja uz viņu takas.

⁸² Tajā periodā viņi tos aizturēja. Tam laikam tā bija skaidra Gaisma, tā bija gaisma Pergamas draudzei.

⁸³ Bet kā ar Filadelfijas draudzi? Tā ir jau cita gaisma. Taču, redziet, neskatoties uz to, cik ļoti viņi organizējās, Dievs vienalga uzreiz izgāja no šī draudzes perioda, izsūtīja ārā viru vārdā

Džons Veslijs. Luters nespēja tam sekot, jo viņš tam neticēja. *Tai* laikā viņš jau bija organizējies.

⁸⁴ Pēc tam Džons Veslijs neorganizējās tik cieši, ka tur arī palika, bija pienācis laiks *šim* draudzes periodam. Un Dievs sūtīja to pentakostu grupu; viņi tur izgāja ar Svētā Gara kristību. Ak, metodisti sacīja: “Hm-hm. Ha! Mēs nevaram iet kopā ar To. Ha-ha! Mēs nekam tādām neticām. Nu, nē.” Kāpēc? *Tā* bija tā gaisma, kurā viņi bija staigājuši *šeit*; bet *šeit* ir Gaisma *šim* laikam.

⁸⁵ Un mēs dodamies saules rieta virzienā. Vai atceraties, ko teica pravietis? “Būs diena, kas būs mākoņaina, ne diena, ne nakts, bet vakarā vēl būs Gaisma.” Tā Gaisma, kas reiz bija atspīdēja austrumu zemē ebrejiem, austrumos (ebreji ir austrumu tauta), Tā spīd uz Pagāniem; tā pati Gaisma, tas pats Svētais Gars, šeit pēdējās dienās, tā pati Gara kristība. Cauri visiem šiem periodiem mēs esam nonākuši līdz šejieni, kur nav ne isti Gaisma, ne tumsa, bet apmākusies, drūma diena; taču tieši *šeit*, ir atspējusi Gaisma, tieši tāpat, kā tas bija tur.

⁸⁶ Lūk, kāpēc: “Viņam ir jālūkojas uz Jaspisa un Rubīna akmeņiem; Alfa un Omega, Sākums un Gals; Viņš, Kurš Bija, Kurš Ir un Kurš Nāks; Dāvida Sakne un Atvase; Rita Zvaigzne.” Te nu tas ir. [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] Es ceru, ka jūs to redzat.

⁸⁷ Un, atcerieties, ka mēs nekļūdīgi noskaidrojām, ka zvēra zīme ir atkrišanas zīme, tas ir, tie ir draudzes locekļi, kur ir pieķērušies savai draudzei tā vietā, lai staigātu Gaismā. Viņi noraida Gaismu, un atliek tikai un vienīgi tumsa. Tā as ir, gan katoļi, gan protestanti. Tur bija “zvērs, netikle”, un viņai ir meitas “ielasmeitas”. Un šīs netiklās meitas, kad viņas uzradās, viņas bija jaunavas no tās dienas Gaismas, taču viņas organizējās un ievēd tur cilvēkus, tur atpakaļ, kas padara viņas par to pašu, kas iesākumā bija Roma. Tā ir pateikts Bibelē. “Zvērs; zvēra tēls; viņa vārda burti,” un tā tālāk.

⁸⁸ Kā mēs vakar to visu izskatījām, un Bibelē skaidri. . . nevis kāda cilvēka teorija. Bet Bibelē ir skaidri izklāstīts, ka tas zvērs ar septiņām galvām un desmit ragiem [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] no Romas, bija tur Romā, un bija “tas, kurš bija, kura nav; un kurš bija un kura nav,” viens pāvests pēc otra, viens pāvests pēc otra, un aizies pazušānā. Un mēs ieraudzījām, ka tā pati sieviete dzemdēja vairākas meitas. No sākuma tās bija jaunavas, kuras staigāja tajā Gaismā, kas viņiem bija. Bet pēc tam viņas sāka uzvesties kā prostitūtas, un devās pa taisno atpakaļ, darot tieši to pašu, ko dara viņu mamma. Precīzi. Precīzi.

⁸⁹ Sievietes, atļaujiet man jums kaut ko pateikt. Ieklausieties. Varbūt šobrīd, kad es taurēju tādas lietas, jūs man pārāk neuzticaties. Bet tas nav tāpēc, lai jūs aizvainotu, bet lai jums

palīdzētu. Taču, kad tu redzi cilvēkus, šodienas draudzes, kas atļauj savām sievietēm . . . Lūk, es—es pieķersos arī vīriešiem. Bet ļauj savām sievietēm darīt to, ko viņas šodien dara, un vēl apliecina Kristietību! Sievietes, es jūs nevainoju; es to darišu pēc šī vakara. Taču paskieties, es—es jūs, sievietes, tagad nevainoju. Bet, mana māsa, šie daudzie garīgo semināru skolotāji jeb kapeņu skolotāji, lai kā jūs viņus nesauktu, no kaut kurienes, vienkārši ļauj jums dzīvot tādos maldos. Bībele saka, ka viņi, būdami akli, ved aklos. Tā ir taisnība.

⁹⁰ Lūk, un Jēzus redzēja to un zināja, ka dažas no šīm protestantu draudzēm aizies līdz pašiem Gaismas vārtiem, bet tad aizgriezīsies prom. Mateja 24:24 Jēzus teica, ka būs *tā*, ka antikrists būs *tik* līdzīgs kā tas Īstenais, ka tas pieviltu pašus Izredzētos, ja vien tas būtu iespējams.

⁹¹ Un tā, redziet, romānisms, katolicisms, ak, tas dažiem jums, protestantiem, ir iesitis pa galvu. Taču, ja cilvēkam ir kaut nedaudz žēlastības, nedaudz . . . ja viņš nedaudz pazīst Biblii, tad viņš vairīsies no tā un ies prom. Tā tas ir. Tā valdzinājumu viņš neredz; viņš zina, ka tajā nekā nav, visās tajās blēņās, ko viņi māca. Rakstos nekā tāda nav; šeit un tur, viņi izrauj no konteksta.

⁹² Vislielākajos pateiktajos melos bija daudz Patiesības. Tā tas ir. Un sākumā, kad sātans runāja ar Ievu, viņš pateica daudz Patiesības. Taču tam visam apakšā viņam bija meli, kas viņu nosodīja un pazudināja visus pēcnācējus, visu radību. Tā tas ir.

⁹³ Jums ir jābūt ar to uzmanīgiem. Tam ir jāparādās kā Patiesībai *šeit* un Patiesībai *šeit*, kā Patiesībai *šeit* un Patiesībai *tur*. Katra tā daļiņa ir Patiesībai; tam visur, viscaur ir jāsakrīt.

⁹⁴ Un tad, kā gan cilvēki, kuri redz kā agrīnā draudze toreiz bija aizdegta no šī lukturu gaismekļa, un pēc tam redz, ka *šeit* notiek tas pats, kas notika toreiz, un Dieva Vārds saka, ka tas būs “Jēzus Kristus vakar, šodien un mūžam Tas Pats.” Un noraida to? Tas parāda, ka viņi ir atraidījuši Gaismu, un staigā tumsā; nekas cits vairs neatliek.

⁹⁵ Tā ir taisnība, mans brāli. Es to nesaku tādēļ, lai liktos gudrs. Dievs to zina. Viņš pazīst manu sirdi. Man ir kalpošana, un vēl daudz kas ir priekšā. Un es zinu, ka viendien uz Tiesas Sola man par šīm lietām būs jāatbild. Pilnīgi pareizi. Un, ja izrādīsies, ka es esmu nepatiess apvainotājs, viltus mācītājs, tad Dievs mani nosodīs. Tā tas ir. Taču, ja es patiešām zinu Patiesību par šīm lietām, bet jums to nesaku, tad Viņš mani nosodīs, pavisam noteikti.

⁹⁶ Sargam bija pateikts: “Esi nomodā! Ja tu nebrīdināsi, tad Es—Es to atprasišu no tevis. Bet, ja tu brīdināsi, bet viņi tik un tā neapstāsies, tad viņi mīrs savos grēkos, taču no tevis Es to neatprasišu. Tu būsi brīvs.”

⁹⁷ Tāpēc mēs gribam būt uzmanīgi, lai zinātu, kas ir Patiesība saskaņā ar Biblii. Un kā tas periods iesākās, un ko viņi izdarīja, un šodien mēs protestantu draudzi redzam pavisam pagrimušu.

⁹⁸ Palūkojieties šurp. Jau ļoti sen tā mēdza būt, un jūs, svētuma ļaudis, jūs sievietēm skaitījās nepareizi apgriezt savus matus. Kas tajā kļuva pareizs? Kad Bibelē ir teikts, ka: “Ja sieviete apgriež savus matus, tad viņas vīram ir tiesības no viņas šķirties.” Skarba mācība, bet tā ir Bibeļe.

⁹⁹ Un jūs, sievietes, izejat no šejienes un pļaujiet savu pagalmu kombinezonā un vīriešu drēbēs. Bet Bibeļe saka, Visuvarenais Dievs saka: “Sieviete, kas velk vīriešu drēbes, ir negantība, nekārtība Dieva acīs.” Bet jūs to darāt.

¹⁰⁰ Un jūs smēķējat cigaretes, jūs ejat uz dejām un izrādēm, un joprojām piederat draudzei. Jūs parādat, ka esat paņēmušas no visa pa druscīņai; jūs neesat iezīmētas Debesīs, ar Svēto Garu. Pēc brīža mēs tajā iedziļināsimies un parādīsim jums kaut ko citādāku. Lūk, tā ir tikai maza lietiņa.

¹⁰¹ Bet jūs, vīrieši, ejat uz draudzi, staigājat pa ielām ar ar cigāru zobos kā Teksasas bezragu vērsēni. Un vēl . . . es nesaku to kā joku. Es neticu jokiem aiz kanceles. Es jums saku, ka tā ir Patiesība. Klaiņo pa ielām un sēž tajās vietās, un melo, un zog, un viens otru māna, un ir diakoni draudzes pārvaldē.

¹⁰² Ejat uz draudzi un spēlējat tās blēžu spēles, kas nav nekas cits kā parasta, zemiska loterija. Tā tas ir. Un jūs to darāt, un pēc tam brēcat par kaut kādu bukmeisteru. Jūsu draudzēs jūs neesat labāki, jūs, metodisti, baptisti un pentakosti, lai kas jūs nebūtu, kas to darāt. Tā tas ir. Un jūs ziniet, ka tā ir tainība. Bet kas tas ir? Jūs esat atkrituši atpakaļ, tāpat kā jūsu mammaņa toreiz. Tieši tā pati lieta, un ābols no ābeles tālu nekrit. Un tas ir tas šo lietu gars.

¹⁰³ Taču man nav nekas pret pašiem katoļiem. Man nav nekas pret metodistiem vai baptistiem, vai prezbitēriešiem. Dievam tur ir cilvēki, Abrahāma Sēklas. Tas nav pret cilvēkiem. Runa ir par viņu baznīcām, kas ir organizējušās, un viņi pielūdz draudzi Dieva vietā. Ak, jūs, protestanti, jūs negribat tam noticēt, taču jūs tik un tā to darāt. Es paprasišu: “Vai tu esi kristietis?”

¹⁰⁴ Nu, nesen brālis Bosforts šeit pavaicāja kādai meitenītei, sacīja: “Vai tu esi kristiete?”

¹⁰⁵ Viņa atbildēja: “Kristiete? Jūsu zināšanai, es katru vakaru iededzinu svečiti!”

¹⁰⁶ Nu, jūs, protestanti, domājat, ka tam ir kāda nozīme? “Vai tu esi kristietis?” “Jūsu zināšanai, es esmu metodists,” vai arī, “baptists.” Nu, tas neko nenozīmē, bet, tu pats esi izgājis no žēlastības dienas, tā es to redzu; pareizi, ja tas ir viss, kas tu esi, tik vien kā metodists vai baptists. Ja tajā metodistu vai baptistu,

vai katoļu draudzē tu neesi kristietis, tad tu esi pazudis. Tā tas ir. Tāpēc, lūk, kur ir jūsu zīme.

¹⁰⁷ Šīs abas zīmes ir garīgas. Tagad jums pierādišu to ar Biblii. Šīs abas zīmes ir garīgas zīmes.

¹⁰⁸ Daudzi cilvēki domāja: “Viņi nāks un uztetovēs kaut ko uz jūsu pieres un uztetovēs kaut ko uz jūsu rokas.” Vakar vakarā mēs noskaidrojām, ka tie ir meli. Tieši tā. Tas ir nepareizi. Tā ir garīga zīme. Tas—tas vienkārši ir tik apslēpti. Un, skatieties, daudzas reizes. . .

¹⁰⁹ Lūk, es zinu, ka no tā daudzi varbūt sabozīsies, un tas—tas—tas šķiet smagi. Bet tas—tas kļūš saprotams, ja vien mēs. . . ja dosim Dievam iespēju. Es—es negribu būt rupjš, bet es—es tikai mēģinu izklāstīt faktu, un daru to no visas sirds.

¹¹⁰ Kad Jēzus Kristus redzēja, kā protestantu draudze atdalās no tās katoļu baznīcas, kā tā iziet un pēc tam dodas taisni atpakaļ un pagriežas atpakaļ tieši tā, ko izdarīja viņi, Viņš teica: “Šis gars būs tik līdzīgs, ka tas pieviltu pat pašus Izredzētos. . .”

¹¹¹ Vai jūs apzināties, draugi kristieši, ka antikrists, kas ir tā zvēra zīme, antikrists. . . ? To zina katrs. Antikrists ir, tā ir viņa zīme, kas ir. . . viņa varas zīme, un, redziet, zvērs ir vara. Ir katoļu baznīcas vara. Ir metodistu baznīcas vara.

¹¹² Nesen es šeit biju ciemos pie kāda ļoti jauka džentlmeņa. Ja es nemaldos, šovakar viņš sēž šeit, dievnamā. Un Edite Raita un citi ierodas šurp uz sanāksmēm, dzīvo nepilnas divdesmit jūdzes no šejienes. Un mēs, cilvēki. . . Es vienkārši sludināju pestīšanas Evaņģēliju. Mums bija jārāpjas pāri mašīnām, lai tiktu līdz tai vietai. Un tajā vakarā draudzes gans mani personīgi pasauca, sacīja: “Man ļoti žēl to teikt, cienijamo Branham. Bet man teica, ka šurp ir atnākuši vairāki slimi cilvēki, bet mūsu rajona atbildīgais ieradās un pieteica: ‘Nekādas Dievišķās dziedināšanas metodistu draudzē nebūs.’ Tāpēc jums būs jāiziet uz platformas, jāatsauc sava kalpošana un jāpamet sanāksme.” Tā tas ir.

¹¹³ Kāpēc? Metodistu draudzes vara. Tā ir tā zvēra vara. Tas pats ir ar baptistu draudzi; ar kempbelītiem un luterāņiem, un visiem pārējiem, un pentakosti nav labāki. Tā tas ir. Pie manis ir bijuši pentakostu ļaudis. . . Un Dieva Asamblejas ir iegājušas baznīcu padomē, kas ir. . . Viņi tur ir cieši pieaķējušies, līdz ar to veco “māti” netikli. Tāpēc jebkura draudzes organizācija nāk no Romas. Tur atrodas tā visa māte. Es neesmu viens no “Pēdējo dienu svētajiem” jeb no “Pēdējo dienu lietus”, vai kā nu jūs to saucat. Es negribu. . . Es neesmu no tiem.

¹¹⁴ Bet es patiesi domāju, ka vīriešiem un sievietēm būtu jābūt brīviem Jēzū Kristū, lai staigātu Gaismā. Un tādi ir jābūt katrai baznīcai. Tā ir taisnība.

115 Un tā, ievērojiet, kā Bibeļe . . . Saprotiet to. Šī organizācija, neaizmirstiet, kur tas atrodas, tieši tur. Un mēs redzam, ka tad, kad Katoļu baznīca vēl tikai aizsākās, tā iznāca ar viltus kristībām, ar apslacišanu kristības vietā. Bibeļē nav nevienas Rakstu vietas, kas to atbalstītu. Un ne tikai tas, bet Svētais Gars un ūdens kristība, un formas, un tituli, un viss pārējais, vienkārši padarot par apsmieklu to, kas ir istens. Un šajā valstī nav tāda kalpotāja, kas varētu parādīt man kaut vienu vietu, kur tas jebkad būtu darīts agrīnajā draudzē. Tā tas ir. Bibeļē nekā tāda nav. Bet viņi iznāk ar to, un mēs uzreiz tā priekšā klanāties. Vai jūs redzat, kurp mēs atgriezāties?

116 Un jūs vēl šodien brīnāties, kāpēc mums nav atmodas. Lūk, kas par lietu, brāli. Tas, kas mums šodien ir vajadzīgs, ir laba, senlaicīga atmoda, kāda bija svētajam Pāvilam, un Bibeļes Svētais Gars atkal šajā zemē. Lūk, kas mums ir vajadzīgs. Un tā . . .

117 Un viņi ir pieņēmuši “zvēra zīmi” jeb “viņa vārda burtu”, kuram viņi ir izveidojuši tēlu. Šis tēls bija organizācija, tieši tāda kā katoļu baznīca. Viņi organizēja to un izveidoja Katoļu baznīcas tēlu. Vai metodistu baznīca ir tās tēls; vai baptistu baznīca, prezbitērišu baznīca, pentakostu baznīca, svētuma baznīca, svēto piligrīmu, apvienotu brāļu baznīca? Ikviens, kas noorganizējās, ņēma piemēru no tā parauga. Dieva Bibeļē nekā tāda nav bijis. Tā tas ir. Organizācijas; organizēšanās!

118 Lideris ir Dievs. Palūkojieties atpakaļ, cik tālu vien vēlaties. Paskatieties uz Israēlu, kad viņi gāja ārā no Ēģiptes.

119 Un tur stāvēja visi šie moābieši, fundamentālisti, pienesdami upurus; septiņi altāri, septiņas . . . septiņas aitas, kas stāstīja par Kristus atnākšanu; septiņi vērši, šķists upuris. Tieši tur stāvēja viņu varenais pravietis Bileāms, lai nolādētu Israēlu. Un tur bija Israēls . . . Tur bija Moābs, varena valsts. Tur bija amorieši un pārējie, varena valsts, organizējušies kā valsts.

120 Bet Israēls tur bija izkaisīts pa prērijām un dzīvoja teltīs. Viņi bija “svešinieki un piemānotāji, kas meklē nākotnes Pilsētu”, stingri starpkonfesionāli. Un ko viņi darīja? Viņiem bija zīmes un brīnumi, kas tiem sekoja. Tiem tā nebija; un viņi tos apskauda. Tie bija gari.

121 Dievs paņēma Savu cilvēku, taču nekad nepaņēma viņa garu. Viņš paņēma Eliju, bet viņa gars nonāca uz Elisas; pēc vairākiem simtiem gadu tas nonāca uz Jāni Kristītāju; tas ir vēlreiz apsollīts pēdējā dienā.

122 Vēlns paņēma prom savu personāžu, taču nepaņēma viņa garu. Tas pats reliģiozais skolotājs, kurš nosodīja Jēzu Kristu par Viņa brīnumiem un zīmēm, un brīnumiem, un nepiekrita Viņam attiecībā uz Rakstiem, bija pietiekami apņēmīgs, lai atnāktu un Viņam par to pastāstītu. Tas pats gars šodien dzīvo garīdzniecības skolotāja . . . ? . . . Dieva iepriekšnolemts ieiet tajā

nosodījumā. Tieši tas ir pateikts Bibelē. “Ļaudis, par kuriem sen jau rakstīts, kas ierpiekšnolemti šim sodam, kas mūsu Kunga žēlastību pārvērš baudkārē.” Tas ir pilnīgi pareizi. Jūdas vēstule, 3.—3. pants no Jūdas vēstules, varat to sameklēt. Tā tas ir.

¹²³ Ievērojiet, ka visas šīs lietas šeit pierāda, ka zvēra zīme pastāv. Tā atrodas tieši tur. Tāpēc, kad tu skraidī šeit apkārt, stāstīdams: “Nu, es parādīšu, kad atnāks zvēra zīme,” uzmanies, vai tu neesi to jau saņēmis. Un tie, kam tā ir, tiks sodīti ar uguni un sēru, kas tiks izliets no Dieva dusmu kausa, un mocīsies dienām un naktīm, mūžu mūžos. Tā ir nopietna lieta. Nu, kā tu izglābsies?

¹²⁴ Būs tāds laiks, kas teju teju iestāsies. Ievērojiet, un šajā organizētībā kas virzās. . . Nu, atļaujiet man iedot jums nelielu norādi. Šajā organizētībā, kas šobrīd šādi virzās, iestāsies tāds laiks, kad tev būs jāpieder pie šīs organizācijas, vai arī tu nevarēsi ne pirkt ne pārdot; tas ir, tev būs šī atkrišanas zīme, draudzes zīme. Tev būs jāpieder kādai organizācijai, vai arī tu nevarēsi ne pirkt ne pārdot.

¹²⁵ Un, ieklausieties, es saku jums, ļaudis, kas zina, kas ir Patiesība. Es nesaku, lai jūs bēgat prom no savas draudzes. Es neko nesaku pret jūsu. . . par jums vai par jūsu draudzes locekļiem. Es runāju par galvenajām pārvaldēm tur, kad viņi to visu organizēja un to izveidoja: “Mēs izdarīsim šo. Mēs izdarīsim to.” Un viņi ieviesa šo dzelzaino noteikumu. Bet Dievs to sarausta gabalos un paņem Savu Draudzi ārā no tā; tā ir noticis vienmēr.

¹²⁶ Palūkojieties uz Israēla bērnu ceļojumu. Viņi dedzināja ugunsurus. Katru vakaru viņi apstājās. Uguns Stabs stāvēja virs viņiem. Un nebija svarīgi, vai tas notika dienas vai nakts laikā, kad šis Uguns Stabs sāka kustēties, tad skanēja bazūnes un Israēls vāca kopā nometni un gāja. Vai tā bija pusnakts vai divi dienā, lai kad tas būtu, viņi savāca nometni un sekoja Uguns Stabam. Vai pareizi? Viņi sekoja tai Ugunij.

¹²⁷ Kad Mārtiņš Lutērs redzēja, kā virzās Dieva Uguns, Mārtiņš Lutērs izgāja no katolicisma, sekodams tai Ugunij. Taču viņš tur uzcēla un organizēja savu draudzi, un viņš vairs nespēja virzīties.

¹²⁸ Tas Uguns no turienes izgāja, un To ieraudzīja Veslijs, un viņš Tam sekoja. Tā tas ir. Dieva Uguns aizgāja prom no Lutera, kurš bija apstājies. Pēc tam visai drīz mēs redzam, ka Veslijs zem Tā uztaisīja Veslija metodistu draudzi.

¹²⁹ Un pēc tam nāca Aleksandrs Kempbels, Džons Smits ar baptistiem, un tā tālāk un tamlīdzīgi, un Mūdijs, un visi citi. Tad, visai drīz viņi sāka kļūt rituāli un ceremoniāli, auksti, kad bija miruši vecie pravieši, un tā tālāk. Šīs jaunās grupas uzradās tikai ar semināru izglītību, un tad visai drīz viņi iebāza tajā visā savas rokas un to visu sapuroja.

¹³⁰ Un Svētais Gars no turienes izgāja, un To ieraudzīja pentakosti, un viņi devās ceļā; uzreiz izgāja no tā, prom no metodistiem un baptistiem, un tā tālāk. Lūk, tā ir sāpīga lieta, taču, lai Dieva Vārds piepildītos, pentakosti organizējās, un kļuva tikpat auksti un rituāli kā tie visi pārējie. Taču, redziet, vēl cita draudzes perioda vairs nebūs. Pēdējais periods ir Lāodikejas Draudzes Periods, kurš nav ne auksts, ne karsts. Tik vien reliģijas, lai tad, kad tiek spēlēta mūzika, padancotu ejās starp solu rindām, un tad apsētos vietā, dotos mājup un tenkotu par savu kaimiņu.

¹³¹ Tas, kas mums šodien ir vajadzīgs, ir vecmodīgs Svētais Gars, Dieva sūtīta izdedzināšana, atmoda, kas noliks tevi ar seju zemē, lai raudātu dienu un nakti, un vaimanātu un gaudotu, un tā turpinātu, pasaules grēku dēļ. Mēs to izskatīsim. Tā tas ir.

¹³² Taču tieši tur viņi atrodas. Tieši tur mēs esam nonākuši, remdenums. Dievs teica: “Man no jums Manā vēderā metas nelabi! Es jūs vienkārši izsplāšu no Savas mutes.” Tā ir draudze, protestantu draudze, noraidīta. Protestantu draudze ir atzīta par nederīgu; no pentakostiem līdz Luteram, katra Tā daļiņa. Tā saka Dieva Vārds.

¹³³ Taču no katras šīs draudzes Viņš ir paņēmis Izredzētos. Viņš ir paņēmis to Dzimumu no katras no tām, no metodistiem, baptistiem, prezbitēriešiem, no luterāņiem, no it visurienes, no katoļiem un visiem. Viņš ir paņēmis atlikumu, izvedis cilvēkus.

¹³⁴ Nesen tieši šeit Luisvillā uz nāves gultas guleja kāda sieviete, katoliete. Es aizbraucu uz turieni. Bet tas priesteris sacīja: “Tās visas ir blēņas!”

Bet viņas vīrs sacīja: “Paej malā. Ļauj viņam ienākt.”

¹³⁵ Es iegāju iekšā. Viņi domāja, ka šī sieviete līdz rītam nenodzīvos. Kad es par viņu lūdzos, parādījās vizija un tika pateikts: “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Tā tas ir. Nākamajā rītā. . . Pateicu viņai pēc cik tieši stundām viņa dosies uz mājām vesela. Viņi to izsmēja, nicinot. Un tieši tajā stundā, kuru bija nosaucis Svētais Gars, viņa pilnīgi vesela devās uz savām mājām, un ir vesela vēl šodien. Viņa bija katoliete. Viņi bija katoļi. Viņi bija katoļi.

¹³⁶ Kad tu saņem Gaismu. . . Vecajā Derībā. . . Ļaujiet jums parādīt šo marķējumu. Klausieties uzmanīgi, pēc tam es uzreiz pievērsīšos manai tēmai. Paskatieties, Vecajā Derībā, kad vergs bija verdzībā, un vēlāk viņam bija. . . Viņš tur bija nopirkts par kaut kādu cenu. Un viņam bija jākalpo savam kungam līdz jubilejas gadam. Un, kad atnāca šis jubilejas gads, tad skanēja bazūne.

¹³⁷ Un, kad šis vergs tur atradās, viņš un viņa bērneli un sieva, un viņi visi vēlējās atgriezties savā dzimtajā zemē, viņi brādāja pa tiem laukiem un uzraugs viņus sita, un *tādā* veidā un *citādā* veidā, un tad, kad atnāca jubilejas gada priesteris, pūzdams

to bazūni, un tas priesteris pūta bazūni, un tas cilvēks, viņš izdzirdēja to bazūni, viņš varēja aizvest savu kapli, pamest visu, ko bija darijis, ieskatīties tam uzraugam sejā, un sacīt: “Tu mani vairs nevari sist, es esmu brīvs,” aiziet prom un doties mājās. Kāpēc? Tas bija jubilejas skaņas, kad viņi izdzirdēja to skaņu.

¹³⁸ Un tas ir Evaņģēlijs, šī jubileja, kad tu esi brīvs no grēka. Tu kļūsti brīvs no visiem tiem netirajiem ieradumiem un tām lietām, ko šī pasaule šeit ir radījusi reliģijas vārdā gan zem protestantisma, gan katolicisma zīmes, zem zvēra zīmes. Tā tas ir. Tu esi brīvs.

¹³⁹ Tev nav jābūt vergam. Bet tad, ja šis cilvēks atteicās to pieņemt, tad viņš tika aizvests no turienes pie draudzes altāra staba, un viņš tika iezīmēts, viņa ausī tika izdurts caurums. Un viņš palika kalps tam īpašniekam, kamēr vien viņš dzīvoja.

¹⁴⁰ Un jūs atsakāties pieņemt Evaņģēlija Gaismu, kad Tā tiek sludināta Svētā Gara Spēkā, caur Bibli, un jūs varat tikt apzīmogots jūsu Mūžīgajam galamērķim. Āmen.

¹⁴¹ Tagad paskatieties, vēl viena lietiņa, piedodiet man pirms kāda britiņa minēto piezīmi par—par to virieti. Bet, paskatieties, lūk: “Pievilta pat pašus Izredzētos . . .”

¹⁴² Un tā, mēs esam aizskāruši luterāņus, baptistus un tā tālāk, un katoļus, tagad es tikai uz mirkli gribētu pievērsties jums, svētuma ļaudis. Saprotat? Es ticu svētumam. Jums ir jābūt svētiem. “Bez svētuma neviens neredzēs Dievu.” Tas nav mans svētums; Viņa svētums. Un tur nu es neko izdarīt nevaru; tas ir tas, ko Viņš ir izdarījis manis dēļ. Es nestāvu savējā, jo man tāda nav, pat nemēģinu tādu izveidot. Es nemēģinu tāds—tāds būt.

“Vai tu centies noturēties, brāli Branham?” It nemaz.

¹⁴³ Es vienkārši atslābinos, un ļauju Viņam turēt mani. Tā tas ir. Tieši Viņš ir Tas, Kurš notur. Vienkārši esi miris, tas ir viss, kas tev jādara. Vienkārši paliec miris, Viņš noturēs. Viņš jau ir noturējis. Viņš tur turējās, līdz Viņš pateica: “Ir piepildīts.” Tas visu atrisināja. Tieši tāpat Dievs ļauj to darīt mums. Tas ir piepildīts.

¹⁴⁴ Taču, svētuma cilvēki, jūs, nācariēši un svētuma piligrimi, lūk, atcerieties. Jūs bijāt zem tā spēka un jūs izgājāt no Veslija draudzes jeb no metodistu draudzes, kad viņi organizējās, jūs, dārgie svētuma ļaudis, izgājāt, sacijāt: “Mēs turpināsim svētumu.” Tas bija brīnišķīgi. Jūs gājāt kopsoli ar to periodu, ar to Filadelfijas Periodu, līdz pienāca Lāodikejas laiks. Bet, kad atnāca Svētā Gara kristība un draudzē atgriezās zīmes, jūs nosaucāt to par “velnu”. Tāpēc ka viņi runāja mēlēs un ticēja tām lietām, jūs teicāt: “Tas ir no velna.” Un, kad jūs to izdarījāt, jūs zaimojāt Svēto Garu.

¹⁴⁵ Kā es varu sacīt savai rokai: “Tu man neesi vajadzīga”? Ja ir skolotāji, tad ir arī runāšana mēlēs. Ja ir evaņģēlisti, tad tāpat ir

ari dziedinašanas dāvanas. Kā gan kāja var teikt acij: “Tu man neesi vajadzīga”? Saprotat? Tu, ja tu esi atdzimis Dieva bērns, tu ej un pieņem visu, ko Dievs sauc par pareizu. Tu staigāsi Gaismā.

¹⁴⁶ Kad pienāca laiks Draudzei doties tālāk, Lutērs devās tālāk. Kad pienāca laiks Draudzei pakustināt Savu roku, Veslijs pakustināja to roku. Kad pienāca laiks Draudzei sākt runāt, uz skatuves uzņāca pentakosti. Tā tas ir. Taču, lūk, ievērojiet.

¹⁴⁷ Tu teiksi: “Bet prototips?” Tu teiksi: “Vai Bibelē tam ir kāds prototips?” Tieši tā.

¹⁴⁸ Vai jūs saprotat, ka Jūda Iskariots, istenais antikrists, bija ļoti reliģiozs cilvēks? Vai jūs to aptverat? Viņi tik ļoti viņam uzticējās, tie brāļi, ka viņš kļuva par draudzes mantzini.

¹⁴⁹ Un Jūda Iskariots bija ticībā taisnots, ticēdams uz Kungu Jēzu Kristu.

¹⁵⁰ Viņš bija izgājis svēttapšanu caur Vārdu. Vēstule Ebrejiem 17:17... Es gribēju teikt Jāņa Evaņģēlijs 17:17: “Dari viņus svētus, Tevs, caur Patiesību; Tavs Vārds ir Patiesība.” Un Viņš bija tas Vārds.

¹⁵¹ Un viņiem tika dota vara iet un sludināt Evaņģēliju, un izdzīt ļaunos garus, un dziedināt slimos. Mateja 10. nodaļā Jūda Iskariots ir minēts kā viens no viņiem. Un viņi gāja un izdzina ļaunos garus, un sludināja Evaņģēliju tādā veidā, ka grēcinieki atgriezās no grēkiem un ļaunie gari gāja ārā. Un viņi atgriezās, priecādamies un gaviļēdami, un viņiem tas bija īpašs laiks, gluži kā svētuma ļaužu telšu sanāksmē. Un arī Jūda bija ar viņiem. Pilnīgi precīzi, patiešām kopā ar viņiem.

¹⁵² Bet, kad pienāca Vasarsvētku dienas laiks, Jūda parādīja savu isto seju.

¹⁵³ Lūk, kur svētuma draudze parādīja savu patieso seju, tieši tur, un apgāja tam apkārt ar likumu un noliedza to pašu Svēto Garu, kurš veda viņus dziļākos ūdeņos; viņi apgriezās pretējā virzienā un noliedza To.

¹⁵⁴ Es zinu, viņiem bija daudz fan-... Es neesmu pentakosts. Es nekad neesmu piederējis kādai Vasarsvētku draudžu organizācijai, nekad. Es esmu stāvējis tajā plaisā. Es neesmu pentakosts, metodists, baptists. Es esmu vienkārši Bībeles kristietis. Tas arī viss. Es ticu tam, ko saka Vārds. Un es nevaru noliegt mēlēs runāšanas dāvanu; ja es to darišu, tad es nolieģšu mācišanu un jebkuru citu iedvesmotu dāvanu. Tā tas ir. Es nekad neesmu piekritis pentakostu brāļiem, ka runāšana mēlēs ir “vienīgais pierādījums”. Es tam nepiekritu. Nu, viss kārtībā, ja viņi tic tam šādā veidā. Tā ir viņu darišana, saprotiet, un ar to viss ir ļoti labi. Es... Pāvils sacīja: “Es vēlos, kaut jūs visi runātu mēlēs.” Es gribētu redzēt, ka katrs būtu tik tuvs Dievam.

¹⁵⁵ Viņiem ir daudz izdomājumu, daudz neistas ticības. Bieži vien viņi nāk un uzvedas tā, it kā viņiem būtu Svētais Gars, un

runā kaut ko tādu, kas nemaz nav runāšana mēlēs. To, kas tas bija, pierādīja viņu dzīve. Bet vienlaicīgi tur vienmēr ir bijis arī kaut kas patiešām īsts.

¹⁵⁶ Nu, vai tad velns neiesmērēs viņiem savu iemiļoto vārnu ēsmu? Protams, viņš centīsies likt šķēršļus. To pašu viņš iesmērēja svētuma ļaudim. To pašu viņš iesmērēja metodistiem. To pašu viņš iesmērēja Lutera laikā. Un to pašu viņš cenšas iesmērēt arī šodien. Un zem Dievišķās dziedināšanas un atpazīšanas dāvanu spēka viņš nomet priekšā to pašu.

¹⁵⁷ Bet ko tev nozīmētu putnubiedēklis, ja tu zinātu putnu valodu? Putni saka: “Kad es ieraugu putnubiedekli, tas ir ielūgums uz pusdienām. Vislabākie āboli ir tieši tur, kur ir uzliktas tās nūjas un karājas putnubiedēkļi.” Tā tas ir.

¹⁵⁸ Bet jūs redzat, kā šis gars ir virzījies līdz pat šejieni. Un Jēzus paskatījās un paredzēja to caur tai katoļu baznīcai, kurai vēl bija jānāk. Teica: “Nevienu cilvēku nesauciet par tēvu. Neatkārtojiet pa tukšo vienu un to pašu, visas šīs lietas.” Atnāca un teica: “Lūk, esiet uzmanīgi, antikrists būs tik līdzīgs, ka tas pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

¹⁵⁹ Paskaties, brāli, cik daudz jaunavu izgāja, lai satiktu To Kungu? Desmit. Tās visas bija jaunavas. Ko nozīmē *svētums*? “Tīrs, svēts, nevainīgs.” Visas desmit bija jaunavas. Piecām viņu lukturos nebija Eļļas. Piecām viņu luktuos Eļļa bija. Šīs piecas jaunavas bija tikpat svētas un nevainīgas kā *tās* piecas. Bet ko Bibeļē simbolizē *Eļļa*, kā mēs izskatījām to vakar vakarā, aizvakar? Garu, “Svēto Garu”. Viņas bija šķīstījušās un sēdēja tur, taču viņas baidījās un nenāca klāt tam Avotam, kas pildīja ar Eļļu. Saprotiet, organizējušās un iekārtojušās, un te nu viņas ir, remdenas. Lūk, kur ir aizgājis šis draudzes periods.

¹⁶⁰ Un tā, tagad mēs esam nonākuši pie Dieva zīmes. Man ir trīsdesmit minūtes, ja Tas Kungs gribēs. Un tā, es vēlos, lai iesākumā jūs kopā ar mani noskaidrotu, cik būtiska ir šī Dieva zīme.

¹⁶¹ Atcerieties, kas ir zvēra zīme; tas nav komunisms. Zvēra zīme nāk no Romas, pa visu pasauli; tajā ir savienojies katolicisms ar protestantismu, organizēta reliģija. Un viņi gatavojas apvienot draudzes, līdz katrai draudzei nāksies klanīties tā priekšā, bet starpkonfesionālās draudzes ir nogrūstas malīnā. Tā tas ir.

¹⁶² Tagad Atklāsmes 9. nodaļa. Izlasisim to patiešām uzmanīgi, uz kādu britiņu, ja Dievs gribēs, un paskatīsimies, ko Viņš pateica Savā Vārdā. Un tā. . . [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] . . .no—no Atklāsmes grāmatas un 4. pants. Ieklausieties tajā.

Un tiem bija pavēlēts (kad viņi redzēja, ka bija izlietas mocības), lai viņi nemaitā ne zāli, ne kokus. . . ne kādu zaļumu, ne kādu koku; bet. . . tos cilvēkus, kuriem nav Dieva zīmoga uz viņu pierēm.

163 Kad nāca mocības, pasargāti bija tikai tie, kas bija apzīmogoti iekš Dieva Valstības. Tas ir tiesas izmeklēšanas process, kad cilvēki. . . Un, ja Dievs man palīdzēs, tad pēc dažām minūtēm mēs to pierādīsim ar Tā Kunga Vārdu, ka šis ir tas laiks, kad notiek tās vietas apzīmogošana. Un tiem, kas To noraida, atliek vairs tikai un vienīgi Mūžīgais sods.

164 Tagad pāriesim pie Vecās Derības. Un apskatīsim šo te, lūdzu, pravieša Ecēhiēla Grāmatu, lūdzu, un nedaudz izlasisim no Ecēhiēla 9. nodaļas. Un tā, tagad ar Dieva palīdzību; lai Viņš mums palīdz. Un tagad pievērsisimies mācīšanai, tikai kādas trīsdesmit minūtes, ja Dievs gribēs. Lūk, tas attiecas, ja jūs to atzīmējat, Ecēhiēla 9. nodaļa, tas attiecas. . .

165 Pirmā lieta, kas mums tagad ir jānoskaidro, kas tad ir šis Dieva Zimogs? [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] Vai tad jūs nedomājat, ka tas būtu svarīgi? [Sapulce saka: “Āmen.”] Vai Bībele ir pietiekami labs Vārds priekš jums? [“Āmen”.] Lūk, es zinu, ka starp jums ir tie, kuri saka: “Tā sabata dienas ievērošana,” tomēr nav ne mazākās Rakstu vietas Jaunajā Derībā, kas to apstiprinātu. Noskaidrosim, kas tad ir Dieva Zimogs, protams. Atšķiriet Efeziešiem 4:30, 4:30 un 1:13. Atzīmējiet to. Efeziešiem 4:30 ir teikts:

. . . nesarūgtiniet Dieva Svēto Garu, ar ko esat apzīmogoti līdz savai atpestīšanas dienai.

166 Un tā, ko nozīmē *apzīmogošana*? Apzīmogošana ir “pabeigtības zīme”. Vai pareizi?

167 Nu, vai kādreiz esat redzējuši, kā dzelzceļa darbinieks piekrauj vagonus? Viņš iet un krauj iekšā tik un tik *šeit*, un tik un tik *tur*. Pienāk inspektors, viņš paskatās iekšā; un, ja *tas* ir piestiprināts vaļīgi, kustas: “Nē. Es to es neapzīmogošu. Tas viss ir jāņem ārā un jādara no jauna.” Pēc tam, viņš no jauna cenšas visu iekraut; viņš izdara to nepareizi. Inspektors pienāk: “Nepareizi. Dari to vēlreiz.”

168 Un tieši to Dievs jau ilgu laiku ir darījis ar Savu draudzi. Jūs piekrausieties un jūs uz dosieties uz Debesīm; jūs ņemat līdzi visu. Jūsu kāršu spēles, ha, visu to pārējo, ko vien varat iekraut draudzē, jūs mēģināt paņemt to visu līdzi. Dievs to vienkārši nosoda; tas nav gatavs apzīmogošanai.

169 Bet, kad Dievs redz cilvēku, nožēlas pilnu, ar salauztu garu, sirdi patiesu, noliekušos pie altrāra, Dievs aizver viņam šis pasaules durvis un apzīmogo tur viņu ar Svētā Gara kristību, un tas ilgst līdz Jēzus atnākšanai; nevis no vienas atmodas līdz nākošajai, bet “līdz jūsu izpiršanas dienai”.

170 Kad šī vagona durvis ir aizvērtas un uz tām ir uzlikts valdības zimogs, tās vairs nedrīkst vērt vaļā, līdz vagoni sasniegs savu galamērķi.

¹⁷¹ Un katram, kurš ir piedzimis no augšienes un apzīmogots Dieva Valstībā, vairs nav vēlēšanās pēc šīs pasaules līdz tai dienai, kad Jēzus Kristus paņems viņu tajā Valstībā. Tāpēc, ja tev ir sarežģījumi, bet tu saki, ka tev ir Svētais Gars; vai nu tu piederi metodistu draudzei, baptistu draudzei, vasarsvētku draudzei; vai arī tu skaļi gavilēji, runāji mēlēs; esat kristīts uz priekšu, atpakaļ, aplacīts; ja tev vēl arvien ir tāda veida sarežģījumi, tad labāk atgriezies un pārbaudi, kā tas viss ir sakrāmēts. Tā tas ir. Nemat sev lidzi pārāk daudz; tas ir pārāk vaļīgi, kratās. Šādi Dievs to neapzīmogos.

¹⁷² Kad kviešu grauds krit zemē, nav svarīgi. . . Ja tas kviešu grauds mirst priekš sevis, tas nevar radīt dadzi, lai izglābtu savu dvēseli. No kviešu grauda izaugs kviešu grauds, tas nu ir pavisam droši. Un, ja mūsos ir iesēta neiznīcīgā Dieva Sēkla, tad kā no Tās varētu izaugt kaut kas cits izņemot Kristus Dzīvību?

¹⁷³ Svētais Gars ved Draudzi, Tas ved To Jēzus Kristus augšāmcelšanās Spēkā, un jūs esat apzīmogoti līdz izpirkšanas dienai. Tā saka Bībele. "Neapbēdinait Dieva Svēto Garu, ar kuru esat apzīmogoti līdz jūsu izpirkšanas dienai." Efeziešiem 4:30.

¹⁷⁴ Lūk, pirms atnāk Svētais Gars, viņš ir apzīmogots, vēl pirms bija sācies pagānu periods. Viņš ir apzīmogots zem tiem zelta svečturiem, mums bija zīmējums, lai to saprastu, vēl tā perioda laikā.

¹⁷⁵ Viņš noņēmas ar viņiem viscaur no Ābrahāma, Īzāka, Jēkaba, Dāvida, un viscaur tam tumšajam periodam, kas viņiem bija Ahaba dienās, un tālāk, Salamans, un tā tālāk, līdz tas kļuva par šo remdeno stāvokli. Bet tieši pirms Viņš aizvēra tur šo laika periodu, Viņš deva lielu Svētā Gara spēku tikai ebrejiem: "Neejiet uz pagānu ceļa, bet ejiet pie Israēla pazudušajām avīm." Vai pareizi? "Viņš nāca Savējiem, bet Savējie Viņu nepieņēma."

¹⁷⁶ "Bet tiem, kas Viņu pieņēma, Viņš deva Varu kļūt par Dieva pēcnācējiem." Viņš teica: "Es dodu viņiem Mūžīgo Dzīvību." Mūžīgā *Dzīvība* ir cēlies no grieķu vārda "Zoe". Zoe ir tā Dzīvība. Zoe ir Dieva Dzīvība. Un, ja Dieva Dzīvība dzīvo tevī, tā rada godbijīgu dzīvi tik pat droši, kā es stāvu uz šīs platformas. Un cilvēks, kuram Tā ir, vairs nevar aiziet pazušanā tāpat kā Dievs nevar aiziet pazušanā, jo šajā cilvēkā ir Dievs. Āmen. "Kas Manus Vārdus dzird un tic Tam, Kas Mani sūtījis, tam ir bezgalīga Dzīvība, un tas nenāks nosodījumā; bet viņam ir bezgalīga Dzīvība." "Kas ēd Manu miesu un dzer Manas Asinis, to Es uzcelšu pastarā dienā." Tas ir Viņa Vārds. Kāds mierinājums ticīgajam! Un kāds nosodījums tiem, kas atsakās staigāt Gaismā!

¹⁷⁷ Kļūst karsti, vai ne? Labi, Tas nāks jums par labu. Ievērojiet, paskatieties, vai tā ir taisnība. Brāli, mēs varētu to izskatīt, Rakstvietu pēc Rakstvietas, nedēļu pēc nedēļas, nedēļu pēc nedēļas, un turpināt par to pašu, līdz pat. . . to pašu tēmu, veselu

gadu, un joprojām neizskatīt visu, kas par to ir teikts Bibelē, par to pašu lietu.

¹⁷⁸ Un tā, lai nedaudz sagatavotos, mēs atgriezīsimies atpakaļ un noskaidrosim, ko jums nozīmē Svētā Gara kristības noraidīšana, ko tas nozīmēja viņiem tajā laikā.

¹⁷⁹ Un tā, Ecēhiēla 9. nodaļā pravietis ieraudzīja Jeruzālemi. Un tā, atcerieties, mēs pašreiz runājam par to laiku, par ebrejiem, tieši pirms viņu laika beigām.

¹⁸⁰ Šobrīd mēs esam pagānu laikā, kad tas jau beidzas. Pēc tam mēs ieejam Tūkstošgadu Valstībā. Labi.

¹⁸¹ Taču tagad skatieties, šeit beidzas ebreju laiks. Pravietis to paredz. Tie joprojām ir gadu simti, apmēram astoņsimt gadu pirms Tā Kunga atnākšanas, un pravietis jau bija to pravietojis. Tagad klausieties uzmanīgi, kad mēs lasīsim.

Es dzirdēju ar savām sausīm, ka viņš stiprā balsī sauca, lai tie, kas pārrauga pilsētu, ierodas, un katrs vīrs ar slepkavošanas ieroci jeb ar postīšanas ieroci savā rokā.

¹⁸² Tagad skatieties uzmanīgi, kad mēs lasīsim tālāk.

Un redzi, seši vīri nāca no . . . augšējiem vārtiem, kas pavērsti pret ziemeļiem, un katram vīram bija slepkavošanas ierocis viņa rokā; un viņu starpā viens bija ģērbies baltās drānās, apģērbts linu audeklā, kuram pie jostas bija rakstāmie rīki: un viņi ienāca . . . un nostājās pirms, līdzās vara altārim.

Un Izraēla Dieva Tā Kunga godība nonāca no ķeruba, uz kura tas bija, un nostājās pie nama sliekšņa. Un Viņš pieaicināja to cilvēku, kurš bija tērpies linu drēbēs un kam pie jostas bija rakstāmie rīki; (Paklausieties.)

Un KUNGS viņam teica: Ej cauri pilsētai, cauri Jeruzālemei, (Jeruzālemes liktenis), un uzvelc uz pieres zīmi tiem cilvēkiem, kas nopūšas un . . . raud par . . . negantībām . . . kādas notiek tur pilsētā.

Un pēc tam tiem citiem viņš sacīja man to dzirdot: Ejiet . . . viņiem pakaļ cauri pilsētai un kaujiet: un lai jūsu acis nežēlo, bez nekādas . . . līdzjūtības:

Kaujiet nost sirmgalvjus un jauneklus, gan jaunavas . . . mazus bērnus un sievietes: bet neaizskariet neviena cilvēka, kam . . . ir zīme; un viņš iesāka ar svētnīcu. Un . . . sāka ar tiem vecajiem, kas stāvēja nama priekšā.

¹⁸³ Lūk, paskatieties uz pravieti Garā, paceltu augšā Godībā. Dievs teica: “Es parādišu tev, kā Es rikošos ar ebrejiem, pirms atnākšanas pie pagāniem.” Izlasiet to pantu jeb nodaļu pirms tam. Lūk, kad viņš bija atnācis uz turieni, viņš sacīja: “Es

redzēju. . .” Pirmkārt, viņš tajā pilsētā ieraudzīja grēku, kādu vēl nekad agrāk nebija redzējis, un viņš redzēja Jeruzālemi. Tagad atcerieties, tas bija adresēts tikai ebrejiem, nevis pagāniem; ebrejiem un viņu galvaspilsētai Jeruzālemei. Gluži kā vakar vakarā tas bija adresēts protestantiem; lūk, šovakar, tas ir ebrejiem. Viņš teica: “Ejiet cauri pilsētai.” Lūk, parādās viri ar slepkavošanas ieročiem viņu rokās, kuri grasās nokaut ikvienu šajā pilsētā. Viņš sacīja: “Nu, pagaidiet, vienu mirklīti.”

¹⁸⁴ Un no turienes iznāca kāds Virs, ģērbies baltā. Uz britiņu apstāsīmies. “Ģērbies baltā”, taisnīgums, svētums. “Ģērbies baltā”, Kuram pie Viņa sāniem bija rakstāmie rīki. Viņš teica: “Pārstaigā pilsētu pirmais, pirms ies viņi, un uzvelc zīmi uz pieres, zīmi uz pieres katram vīrietim, sievietei, zēnam un meitenei pilsētā, kuri smagi nopūšas un raud par tām negantībām, kas tiek darītas šajā pilsētā, cilvēku grēku dēļ.” Uzvilka viņiem zīmi!

¹⁸⁵ Un pēc tam, kad Viņš bija izstaigājis un atzīmējis, Viņš atgriezās un teica: “Tas ir izdarīts.”

¹⁸⁶ Tad Viņš sūtīja tos vīrus, sakot: “Ejiet un nesaudzējiet nevienu, bet nokaujiet pilnīgi visus, uz kuriem nav tās zīmes.”

¹⁸⁷ Palūkojies šurp, brāli. Tas Iezīmētājs nebija neviens cits, kā Svētais Gars.

¹⁸⁸ Un ievērojiet, ja Viņš atnāktu šovakar uz Džefersonvilu, uz Branhama dievnamu, vai uz kādu citu dievnamu šajā pilsētā, vai uz kādu citu draudzi, kam gan Viņš uzvilktu šo zīmi, kurš būtu tik paties un godīgs Dieva priekšā, ka raudātu un sauktu, un lūgtos dienām un naktīm, par šīs pilsētas grēkiem?

¹⁸⁹ Ko Tas izdarītu ar tiem sludinātājiem, kuri ļauj savām sievietēm tur iziet peldkostimos, un zvilnēt šortos un staigāt tādām pa ielām; bet dziedāt kori, un krāsoties un uzvesties kā Jezabelēm. Un kad. . . Virieši tur smēķē un dzer, un necienīgi uzvedas, un spēlē azartspēles, un viss tas pārējais! Un viņi uzvedas tā, it kā viņiem tas nemaz nerūpētu; apmeklē kaut kādu ceptu cāļu banketu vai kādu ballīti. Trešdienu vakaros paliek mājās un skatās televizoru tā vietā, lai ietu uz lūgšanu sanākumi. Vasaras laikā vispār aizver baznīcu dievkalpojumiem. Kuru lai Viņš apzīmogo?

¹⁹⁰ Lūk, kas mums ir vajadzīgs šovakar — lai reiz izbeigtos šis Holivudas evaņģēlisms! Un būtu vecmodīga, Dieva sūtīta atmoda, vīrieši un sievietes, kas metas zemē pie altāra! Un izbeigt tās rokas paspiešanas un roku pacelšanas, un tās aplacīšanas, un kristīšanas ar seju uz priekšu, atpakaļ, un visas citas šīs formas, un “ismus”. Un tikt līdz līdz istenam, nožēlas pilnam, salauztam garam, kur ir grēks. Savienojiet to visu kopā un sāciet vecmodīgu raudāšanu, kā jaunpiedzimis bērns. Āmen. Tieši tādi dabū Svēto Garu. Tā tas ir.

¹⁹¹ Nav svarīgi, vai viņi ir metodisti, baptisti vai katoļi, lai kas arī viņi nebūtu! Kad viņi tiek altāra priekšā raud dienu un nakti: “Ak, Kungs Dievs, uzlūko šis pilsētas grēkus! Mana sirds nespēj nomierināties! Es nevaru nomierināties, Kungs, redzot kā notiek tās lietas. Ak, Dievs, izdari kaut ko! Sūti mums vecmodīgu atmodu,” tad ā gadjumā tu esi uz Svētā Gara dabūšanas robežas, brāli! . . . ? . . .

¹⁹² Bet, ja tu ej uz turieni, jo tu esi palēkājies augšup-lejup vai arī padejoties mūzikas pavadījumā, vai tāpēc, ka esi izdarījis vēl kaut ko; un staigā apkārt, un uzpūties, un esi bezrūpīgs, un uzmet lūpu, un ķildojies, un pievienojies draudzēm, un lēkā no vienas vietas uz otru; tas parāda, ka jau no sākuma tu nekad neko neesi saņēmis.

¹⁹³ Brāli, tās, tās ir ļoti stipras zāles, bet tās noteikti tevi sadakterēs. Tā tas ir. Tieši tā. Tās tevi atjaunos, starp jums nebūs neviena savārguša.

¹⁹⁴ Tāpat kā Mozum. Es gribētu ieskatīties viņa aptieciņā, kā jums šķiet? Viņam tur bija divi miljoni cilvēku. Vai jūs gribētu ielūkoties Mozus aptieciņā, kas viņam tur bija? Visi šie vecie cilvēki, un katru nakti dzima simtiem mazuļu, un klabie, un slimie cilvēki. Un, kad viņš iznāca, četrdesmit gadu laikā viņu vidū nebija pat viena—vienu savārguša. Vai kāds no jums, ārstiem, kas šovakar šeit sēž, gribētu ielūkoties viņa aptieciņā?

¹⁹⁵ Ieskatisimies tajā un paskatisimies, kas tur ir. Tagad atskatisimies. Mēs to noskaidrosim. “Es esmu Tas Kungs, jūsu ārsts.” Tas ir tas. Āmen. Lūk, kas tas bija. “Es esmu Tas Kungs, tavs ārsts.” Teiksim, vajadzēja piedzimt bērnam. “Es esmu Tas Kungs, tavs ārsts.” Kāds saslīma ar plaušu karsoni. “Es esmu tas Kungs, tavs ārsts.” Tā bija vienīgā recepte, ko viņš varēja iedot. Tā bija vienīgā, kas viņam bija vajadzīga. Tas bija viss, kas viņam bija. Tas bija tas, ar ko Dievs bija viņu apgādājis.

Protams, šodien: “Ak, mēs Tam neticam. Nē, tas . . .”

¹⁹⁶ Dievs nekad nemainās. Viņš ir tāds pats. Ja šis gars, izrikodamies tāda veidā, kā šodien kristietības vārdā rīkojas cilvēki, izraisīja nelabumu Viņam Viņa vēderā tajā laikā, un cilvēkiem darīt tādas lietas bija “negantība”, tad tā ir negantība arī šodien. “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Ak, es jūtos dievbijīgi.

¹⁹⁷ Pievērsiet uzmanību: “Ej uz turieni,” Viņš teica, “Tu pārstaigā pilsētu un Tu iezīmē ar zīmi tos, kuri nopūšas un raud to negantību dēļ, kas notiek pilsētā.” Un pēc tam Viņš sacīja: “Kad Tu būsi to izdarījis,” Viņš sūtīja tos vīrus ar iznīcinošiem ieročiem, un viņi devās un visus noslepkavoja.

¹⁹⁸ Un tā, vēsturnieki, nedaudz uzgaidiet. Jēzus atnāca miesā; Dievs, izpausts miesā. “Dievs bija Kristū, salīdzinot pasauli ar Sevi.” Un, kad Viņš atnāca miesā, Viņš staigāja apkārt mācīdams. Viņi saukāja Viņu: “Belcebuls; zilnieks.” Viņi

uzjautrinājās par Viņu, par Viņa dzimšanu, par visu pārējo; noraidīja Viņu, izdzina Viņu ārā.

199 Viņš teica: “Katram, kas ko teiks pret cilvēka Dēlu, tas viņam tiks piedots, bet tam, kas ko runā pret Svēto Garu, tas netiks piedots ne šini dzīvē, ne nākamajā.”

200 Viņš saaicināja kopā dažus ebrejus. Viņš negāja pie pagāniem. Viņš gāja pie ebrejiem. Viņš bija sūtīts pie ebrejiem; tas nebija pagānu laika periods. Ebreju periodā vēl dega pēdēja svece, un Viņš devās uz turieni. Un tur bija nedaudzi cilvēki, kas Viņu pieņēma, izsauktie.

201 Tieši tāpat, kā tas ir šodien. Tieši tāpat kā Svētais Gars, runādams caur Jēzu Kristu, izsauca viņus toreiz; tā Svētais Gars, runādams caur Jēzu Kristu, izsauc šodien.

202 Viņi ticēja pārdabiskajam. Viņi vēroja savu Līderi. Viņi vēroja Viņu. Viņi zināja, ka Viņš bija praviešu Ķēniņš. Viņi zināja, kas Viņš bija. To, ko Viņš runāja, Dievs to apstiprināja un sacīja, ka tā ir Patiesība. Viņi zināja, ka viņiem bija Patiesība. Viņi zināja, Kam viņi ticēja, un viņi kopā ar Jēzu devās uz priekšu.

203 Pēc tam viņi sita Viņu krustā. Viņš teica: “Tēvs, piedod viņiem, jo viņi pat nezina, ko viņi dara.”

204 Bet, kad bija pienākusi Vasarsvētku Diena, tur bija neliela raudošu cilvēku grupiņa, kas brēca un raudāja. “Un, kad Vasarsvētku Diena bija pienākusi. . .”

205 Negaidot uz ceļa uzradās priesteris ar košera kastīti, ar komūnijas kastīti, sacīja: “Tagad izbāz savu vīnu, bet es iedzeršu vīnu”? Kādas blēņas! Uz ceļa parādījās kāds protestantu sludinātājs un teica: “Paspiedīsim roku sadraudzībai un nozīmēsim sešus pārbaudes mēnešus”? Ha! Blēņas! “Es tevi aplacīšu. Es tevi nokristīšu. Es vedīšu tevi pa šo ceļu, uzņemšu tevi draudzē, pastiepsu tev preti roku sadraudzībai”? Blēņas!

206 “Bet, kad Vasarsvētku Diena bija pienākusi, piepeši no Debesīm nāca rūkoņa, it kā pūstu stiprs vējš, un Tas piepildīja visu namu, kur tie atradās. Uguns mēles sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem.” Viņi sāka tarkšķēt, buldurēt, siekaloties, sprauslāt un tā tālāk.

207 Tu teiksi: “Nē!” Es pierādišu jums to ar Biblii. Tieši tā. “Tu man gribi pateikt, ka viņi darija kaut ko tādu?” Tieši tā saka Bībele.

208 Vai jūs zināt, ko pravietoja Jesaja? Ļaujiet man jums šeit nedaudz palasīt no Jesajas Grāmatas, vienu mirkli. Jesajas 28. nodaļa, un sākot ar 8. pantu.

Jo visi galdi ir vēmekļu pilni. . . (Runājot par šo laiku). . . un netīrumu pilni, tā, ka nav tīras vietas. (Brāli, vai tad tas nav to ebreju apraksts!)

*Kam Viņš mācīs saprašānu? Un kam ar viņš ļaus
saprast mācību? (šovakar mēs runājam par Mācību) . . .
viņiem, kas tikko kā no piena atradināti, un viņiem, kas
ir no krūts atšķirti.*

*Jo bauslim jābūt uz bausļa, bauslim uz bausļa;
rindiņai uz rindiņas, rindiņai uz rindiņas; . . . (Tieši tādā
veidā nāk Evaņģēlijs, no Pirmās Mozus grāmatas līdz
Atklāsmes grāmatai!)*

*Jo ar šļupstošām lūpām un svešādā mēlē Es runāšu uz
šo tautu.*

. . . un šis ir tas miers, tas miers par kuru Es sacīju, ka
tam ir jāatnāk. Un neskatoties uz to viņi nedzirdēja, bet
aizgāja prom, galvas grozidami.

209 Te nu tas ir. Tieši to Viņš sacīja. Tie nav mani vārdi; tas ir
Viņa Vārds. Izmainiet To, ja varat. To nekad nevarēs izmainīt.
Viņš sacīja: “Bauslis uz bausļa; rindiņa virs rindiņas; nedaudz
šeit un nedaudz tur.” Ir jātiek parādītam visam Evaņģēlijam.

210 Šeit ir jāsākas pilnajam Evaņģēlijam, un viņi sludināja To.
Un, kad viņi tā darīja, atnāca Svētā Gara Spēks.

211 Bet tie ebreji izsmēja Jēzu, viņi smējās, sacīja: “Ha-ha-
ha! Tie taču ir salda vīna pilni.” Tas apzīmogoja viņu Mūžīgo
galamērķi. Viņi runāja: “Kā gan mēs varam dzirdēt mūsu pašu
valodā, kā viņi stāsta par tiem brīnišķīgajiem darbiem? Nu, tie
jau ir jauna vīna pilni. Ha-ha!” Viņi izsmēja un smējās.

212 Bet Pēteris, tas sektants, uzmācīgais ielu sludinātājs, uzkāpa
uz kādas ziepju kastes, uzlēca uz tās, sacīja: “Jūdejas vīri un jūs,
kas dzīvojat Jeruzālemē, lai tas jums ir zināms, un ieklausieties
manā balsī. Bet tas ir—tas ir tas, ko bija sacījis pravietis Joēls. Šie
vīri nav jaunu vīnu sadzērušies, kā jums šķiet, jo ir tikai dienas
trešā stunda. Bet tas ir Tas.” Viņš norādīja uz Biblii. Es bieži
esmu teicis: “Ja tas nav Tas, tad es vienkārši paturēšu šo, kamēr
atnāks Tas, ja tas ir kaut kas cits.” Pareizi. Sacīja: “Tas ir tas,
ko sacīja pravietis Joēls. Ka tas notiks pēdējās dienās,” pēdējās
divās tūkstošgadēs.

213 Pirmās divas tūkstošgades, pasaule tika iznīcināta ar ūdeni.
Nākamās divas tūkstošgades, atnāca Kristus. Pēdējās divās
tūkstošgadēs: “Es izliešu Savu Garu.” Aleluja! Nevis: “Es
izglītošu dažus sludinātājus un izsūtišu dažus priesterus.”

214 “Bet Es izliešu Savu Garu no Augšienes; jūsu dēli un jūsu
meitas pravietos; pār Maniem kalpiem un kalponēm Es izliešu
Savu Garu, un viņi pravietos. Un Es rādišu brīnumus un zīmes
augšā pie debesīm un lejā uz zemes.” Lūk, kas tas bija. Tas bija
iesākums.

215 Bet tie ebreji smējās un uzjautrinājās, un runāja: “Tie ir
jaunu vīna padzēruši.” Tas apzīmogoja viņu galamērķi.

216 Mūsu ēras 96. gadā, kad atnāca Tits, viņš atnāca no turienes, Jeruzāleme nonāca armijas aplenkumā. Un vai jūs zināt, kas notika? Tie ebreji sacīja: “Tagad mums ir jāatgriežas Tā Kunga namā.”

217 Bet tie, kas bija brīdināti un piepildīti ar Svēto Garu. . .

218 Kā teica Jāzebs Flāvijs: “Tie cilvēkēdājiem līdzīgie ļaudis, kuri ēda tā Jēzus no Nācaretes ķermeni.” Teica: “Tie noslēpa Viņa ķermeni, un viņi to ēda,” (Viņi ēda vakarēdienu.) sacīja, ka, “viņi, tā grupiņa, tie ķecerī”.

219 Vai jūs zinājāt, ka šie cilvēki toreiz tika saukāti par “ķeceriem”? Vai jūs to zināt? Vai jūs zināt, kas ir *ķeceris*? Kāds, kurš ir “traks”. Jā. Paskatieties uz svēto Pāvilu.

220 Lūk, jums cilvēkiem, jums—jums baptistiem patik teikt: “Svētais Pāvils, ak, es viņam ticu.” Jūs, katōļi, sakāt: “Ak, svētais Pāvils,” un ar saviem skūpstiem esat nodeldējuši divas vai trīs viņa kāju pēdas tām statujām tur Romā. “Svētais Pāvils! Tieši tā!”

221 Paskatieties, ko svētais Pāvils teica, kad viņš stāvēja Agripas priekšā. Viņš teica: “Tas, ko viņi sauc par ķecerību,” par sektantiem, “tas ir tas, kā es pielūdzu Dievu.” Āmen.

222 Es gribētu viņam piebiedroties; es sacītu: “Es ticu tam pašam, Pāvil! Aleluja! Tieši tā, tam pašam! Ir pagājuši deviņpadsmit gadsimti, Pāvil. Es vēl joprojām ticu tam pašam!” Vēl joprojām ir Svētais Gars; tās pašas zīmes, tādi paši brīnumi, viss tieši tas pats; vēl joprojām turpinās, tas pats Svētais Gars, vēl joprojām notiek apzīmogošana (kā?) līdz izpiršanas dienai.

223 “Šis Evaņģēlijs tiks sludināts. . .” Kas? “Evaņģēlijs!” Kas ir Evaņģēlijs? Nevis “tikai Vārds”. Pāvils sacīja: “Evaņģēlijs ir atnācis pie mums ne tikai ar Vārdu, bet caur Svētā Gara Spēku un demonstrāciju, lūk, kā ir atnācis Evaņģēlijs.”

224 Pāvils teica: “Es nenācu ar kādu semināra izglītību, nenācu ar skaisti izpušķotiem vārdiem, lai jūsu glābšana nebalstītos uz uzpūstiem vārdiem un valdzinošas runāšanas, un kaut kādām reliģiskām formulām vai apustuļu ticības apliecinājumu, vai uz kaut kā tāda. Es nenācu pie jums šādi. Bet es nācu pie jums, zinot tikai vienu, Jēzus Kristus augšāmcelšanās Spēku un Svētā Gara demonstrāciju.” Aleluja! Lai Dievs dod mums vairāk tādus Pāvilus, kas it nemaz nemaigosies, bet izklāstīs To bez. . . ? . . . bez kaut kādiem semināra izskaistinājumiem. Āmen. Dieva Zīmogs! Āmen.

225 Un tā, cik daudz laika mums vēl ir? Pietiekoši, vai ne? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Tieši tā es domāju. Tas ir labi. Rit ir sestdiena, nevienam no jums nav jāstrādā. Ļoti labi. Ļoti labi. Atcerieties, tikai—tikai dažas minūtes.

226 Lūdzieties! Paskaties, brāli, tas ir patiess laiks. Tas ir laiks, kad mums būtu jāveic inventarizācija. Es šeit nestāvu, lai tēlotu

klaunu. Ja tā būtu, tad es ietu pie altāra un nožēlotu to. Varbūt kādam no jums šķiet, ka es uzvedos kā klauns, taču tāds nav mans nodoms. Dažreiz es uzvedos nedaudz muļķīgi; es tur neko nevaru darīt. Kaut kas pār mani nonāk, tas liek man šādi uzvesties, tā ka es neko nevaru ar to izdarīt. Bet savā sirdī, brāli, es ticu Tam no visas sirds. Jau vairāk nekā divdesmit gadus es esmu sludinājis To no šīs kanceles pa visu pasauli, un Dievs ir apstiprinājis To ar zīmēm un brīnumiem. Āmen. “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Jā.

227 Tātad, Viņš teica: “Lai iznāk tie, kuriem ir ieroči.” Viņi atteicās pieņemt to zimi. Un viņš devās uz priekšu, un Tits aplenca Jeruzālemes mūrus, un viņi sabēga pilsētā; tur viņi tika tā nomērdēti badā, ka sāka vārit un ēst cits cita bērņus. Viņi apēda kokiem mizu, zāli uz zemes. Un pēc tam, kad viņiem beidzot bija jāpadodas . . . Tits, kad viņš iegāja Jeruzālemē, viņš iznīcināja tur pilnīgi visu, nogalēja sievietes, bērņus, zīdaiņus, priesterus, visus pārējos un pilsētu nodedzināja.

228 Un Jēzus teica: “Pienāks laiks, kad šeit nepalikis ne akmens.”

229 Sacīja: “Paskaties uz mūsu vareno, lielo katedrāli. Brāli, mēs esam baptisti vai metodisti, vai pentakosti, vai kas nu vēl.”

Viņš teica: “Tur nepalikis pat akmens uz akmens.”

230 Tas parāda, ka “Dievs nemājo ar rokām celtos mājokļos”. Dievs mājo cilvēku sirdis. “Jo ķermeni Tu esi Man sagatavojis.” Svētais Gars nemitinās kaut kādā mājā. Tas mājo sirdi. Tas ir tas templis. “Vai tad jūs nezināt, ka jūs esat dzīvā Dieva templī?” Āmen. Jūs ceļat baznīcu, ceļat draudzes namu, un visa jūsu ticība tiek būvēta ap jūsu templi jeb jūsu baznīcu, kaut kādu koka elku, jūs pieņemat zvēra zimi, bet nezināt to. Tā tas ir. Jožat apkārt un izšķiežat visu savu laiku, sludinātāji, lai atbalstītu savu organizāciju, un vienkārši dodaties ar to uz elli tik taisni, cik nu tas ir iespējams.

231 Es saku tev, brāli, ir laiks vīriem atmosties un sākt sludināt Evaņģēliju ar Svētā Gara Spēku, it visur, aiciniet metodistus, baptistus, prezbitēriešus, katoļus un visus pie Jēzus Kristus krusta.

232 Lūk, kā ir teikts, tam vecajam ganam lidzi bija medus, viņš uzzieda to uz klints. Kad slimā aita palaizīja to, tā izveseļojās.

233 Brāli, šovakar man šeit ir vesels maiss ar to. Un es uzziedišu to uz tās Klints, Jēzus Kristus, un slimā avs var to nolaižīt un izveseļoties. Tā tas ir. Brāli, paklausies, tas netiks uzziests nevienai draudzei. Tas nepieder nevienai draudzei. Tas pieder Kristum. Pilnīgi pareizi.

234 Formāli! “O, jā, Kristum mēs ticam.” Jūsu darbi parāda, kam jūs ticat.

235 Jēzus teica: “Šīs zīmes” s-e-k-o-s, “sekos tiem, kas tic, līdz pasaules galam. Un Manā Vārdā viņi ļaunus garus izdzīs, jaunās

mēlēs runās; ja viņi paņems rokā čūsku vai iedzērs kaut ko nāvīgu, tad tas tiem nekaitēs. Ja viņi nevesēliem rokas savas uzliks, tad tie kļūs veseli.” Lūk, ko teica Jēzus. Tie ir pēdējie Vārdi, kas nāca pār Viņa lūpām. Un Viņš tika paņemts augšā Debesīs.

²³⁶ Bet cilvēkus, kas devās tālāk, ticot un sludinot Dievišķo Dziedināšanu, un Dieva spēkus, šī pasaule sauc viņus par “trakiem”. Un Bibelē ir teikts: “Ja jau viņi nama Saimnieku sauc par ‘Belcebulu’, vai tad vēl jo vairāk viņi tā nesauks viņus, Viņa mācekļus?”

²³⁷ Nosodīti, viņi visi tur krita, viņi visi nomira, tieši tā. Bet Jāzeps teica: “Tie cilvēki, kuri . . . tie—tie tā saucamie kristieši bija aizgājuši no Jeruzalemes uz Jūdeju un paglābās no visas tās dusmības.” Lūk, tie bija ebreji, ebreju beigas.

²³⁸ Tagad ātri, vēl dažas minūtes, patiešām ātri pabeigsim ar pagāniem. Ielūkosimies Atklāsmes 7. nodaļā, kur beidzas pagāniem dotais laika periods. Paskatīsimies, vai tas tā ir vai nav. Tas bija tur, kur pravietis Ecēhiēla 9. nodaļā pravietoja *tā* perioda beigas; lūk, šeit Svētais Gars pravieto par *ši* perioda beigām. Tagad klausieties uzmanīgi, kad es uzmanīgi lasīšu.

Un pēc tā visa . . .

²³⁹ Tagad Atklāsmes 7. nodaļa: “Pēc tā visa es redzēju četrus eņģelus . . .” Tas bija, kad iznāca tie jātnieki uz zirgiem 6. nodaļā, un kā viņi iznāca; bāls zirgs un melns zirgs, un sarkanais zirgs, un tā tālāk, un tie jātnieki jau ilgi bija jājuši pa to zemi.

. . . es redzēju četrus eņģelus stāvam četros zemes stūros, turot četrus vējus . . . lai tie nepūstu ne uz zemi, ne jūru, ne uz kādu koku.

²⁴⁰ Tagad paskatieties uz to vīziju, kuru viņš redzēja sākumā. “Es redzēju četrus eņģelus stāvam četros stūros”, četrās vietās pa visu zemeslodi, eņģeļi, turēdami četrus vējus. *Eņģeļi* ir “vēstneši”. Tā ir teikts Bibelē. Bet *vēji* ir “kari un konflikti”. Viņš turēja četrus vējus, lūk . . . ? . . . Tagad skatieties, 2. pants.

Un es redzēju citu eņģeli uzceļamies no austrumiem, kuram bija (z-ī-m-o-g-s, citiem vārdiem, pabeigts darbs) . . . kuram bija Dzīvā Dieva zīmogs: un viņš sauca skaņā balsī tiem . . . eņģeļiem, . . . kam bija dots maitāt zemi un jūru,

sacīdams: Nesamaitājiet ne zemi, ne jūru, ne . . . kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm.

²⁴¹ Sekojiet, es lasīšu tālāk.

Tad es dzirdēju to skaitu, kas . . . bija apzīmogoti: un tur bija apzīmogoti . . . apzīmogoti simtu četrdesmit četri tūkstoši bija apzīmogoti no . . . ciltīm . . . visām Israēla bērnu ciltīm.

242 “No Jūdas cilts divpadsmit . . .” un tā tālāk, un “Benjamina”, un “Gada”, un “Rūbena”, līdz pat “Zebulonam”, un tālāk līdz divpadsmit ciltim, līdz 8. panta beigām. Un cik būs divpadsmit reiz divpadsmit? [Sanāksme saka: “Simtu četrdesmit četri tūkstoši.”—Tulk.] Simtu četrdesmit četri. “Simtu četrdesmit četri tūkstoši” tie visi ir ebreji. Tagad skatieties.

Un pēc tam es redzēju, un raugi, liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām ciltim, valodām un tautām . . .

243 No kurienes viņi atnāca? Jūs redzat, mēs redzam, kur ir šie ebreji beigās; un kad tiem eņģeļiem bija pavēlēts iet un iznīcināt, šeit ir sacīts, ka redzēja un “turēja”. Bet no kurienes uzradās tie no visām ciltim, valodām un tautām? Viņi parādījās uz skatvietas.

. . . un no tautām un valodām stāvēja Jēra priekšā, un priekšā . . . bija apģērbti . . . Jēram, apģērbti baltās drēbēs un ar palmu zariem rokā;

244 Līgava, šeit ir apzīmogota Līgava no pagāniem. Skatieties.

Un viņi sauca skaņā balsī, sacīdami: Pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēd goda krēslā, un Jēram.

Un—un . . . eņģeļi, kas stāvēja ap goda krēslu . . . vecaji . . . četras dzīvās būtnes . . . un metās uz sava vaigu goda krēsla priekšā un pielūdza Dievu,

Sacīdami . . . (Ieklausieties, vai tik tas neizklausās pēc Svētā Gara sapulces!) . . . Svētības, āmen, slava . . . gudrība . . . pateicība . . . gods . . . vara . . . spēks mūsu Dievam mūžu mūžos. Āmen.

245 Tas man it nemaz neizklausās pēc kaut kāda bakalaurantu rituālā dievkalpojuma. Man tas izklausās pēc vecmodīgas Svētā Gara izliešanās. Šie ļaudis bija kaut kur pabijuši; viņi zināja, kas jādara, kad viņi ieraudzīja uz Troņa sēdošo Jēru.

Un viens no vecajiem . . . sacīja man: kas ir tie . . . un ģērbtie baltās drēbēs? Un no kurienes viņi ir nākuši?

246 Lūk, tu pazini, ka tie visi bija ebreji, taču no kurienes ir nākuši šie no “visām ciltim, valodām un tautām”? Skatieties.

Es viņam atbildēju: Mans kungs, tu to zini. (Jānis sacīja: “Es gluži vienkārši nezinu.”) Un viņš man sacīja . . .

247 Tie bija tie, kuriem Tas bija, manuprāt. Labi.

. . . Šie ir tie, kas nākuši no lielajām bēdām (sauca tos par “sektantiem”, uzjautrinājās, vajāja, smējās) . . . nākuši no lielajām bēdām, un ir savas drēbes mazgājuši un tās balinājuši Jēra Asinīs. (Skatieties!)

. . . viņi ir Dieva goda krēsla priekšā . . .

248 Kur stāv sieva? Kur stāv karaliene? Tā ir Līgava, Līgava no pagāniem.

. . . un viņi kalpo Viņam dienām un naktīm templī . . .

249 Mana sieva mājās kalpo man dienu un nakti. Saprotat? Tā ir Jēzus Līgava; tā ir Līgava no pagāniem.

. . . un viņi, kas sēd uz goda krēsla, mājos viņu vidū.

Tiem vairs nebūs bada . . .

250 Aleluja! Darba dienas ir beigušās. Nu ko, varbūt mēs šeit pazaudējam daudzas ēdienreizes, bet Tur mēs vairs nepazaudēsim nevienu. Āmen.

251 Es zinu, ka šodien šeit sēž mana nabaga vecā māte. Un es esmu redzējis, kā viņa pieceļas no galda. Mums bija kafija un nedaudz sakaltušas maizes. Viņa to aplēja un pārkaisīja ar cukuru. Taču ar to nebija pietiekami; bērni raudāja, uzcēlās un aizgāja. Bet Tur mums tas vairs nebūs jādara! Mans vecais tētis gulēja uz manām rokām, tur otrā ielas pusē, un nomira, izsalcis.

252 Bet vairāk nekā tās nenotiks. Aleluja! It nemaz. Bada vairs nebūs.

Viņiem vairs nebūs bada, tiem vairs neslāps . . . ne saule tos nespiedīs . . .

Jo Jērs, kas ir pašā goda krēsla vidū, viņus pabaros, un vedīs tos pie dzīvajiem ūdens avotiem, un Dievs nožāvēs . . . visas asaras no viņu acīm.

253 Varbūt viņiem ir nedaudz jāparaud un jāpatroksņo, kad atnāk Svētais Gars. Bet Dievs noslaucīs visas asaras no jūsu acīm.

254 Skatieties, viņš ieraudzīja “četrus eņģeļus, stāvam četros stūros, turot četrus vējus”. Tagad ātri. Mans laiks ir beidzies, bet atļaujiet man nodot jums šo domu, pirms mēs beigsim. Skatieties, viņš ieraudzīja četrus eņģeļus. Viņš redzēja, kā noslēdzas ebreju draudze, viņš redzēja viņus, tos pašus, nākam ar saviem slepkavošanas ieročiem, to armiju.

255 Tagad skatieties. Kas tā bija par zīmi, ko saņēma Svētā Gara Draudze, kā zīmi uz viņu pierēm? Tā bija garīga zīme. Svētais Gars viņus iezīmēja. Vai pareizi? Viņš uz viņu pierēm neko neuztētovēja, vai ne? Nē.

256 Viņus taču nenosodīja kāda antirelīģiska valsts. Viņus nosodīja savējie. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Patieso dzīvā Dieva Draudzi nosodīs katoļi un protestanti, jo viņi apvienosies. Viņi jau ir kopā, kā viens, kā māte ar meitu.

257 Taču šie šeit nebija. Tātad, skatieties, ko Viņš izdarīja. Viņš teica: “Uzliec zīmi uz viņu pierēm.” Kāda veida zīme tā bija? Es jums to izlasišu, Apustuļu darbi 2. nodaļa. “Visi viņi bija kopā vienā prātā. Un piepeši kļuva dzirdama rūkoņa, no Debesīm nonāca eņģelis.”

Jūs teiksiet: “Tas eņģelis bija skaņa?”

258 Un kas bija tas, kas gāja pa priekšu Dāvidam, kad viņš dzirdēja lapu šalkoņu, zidkoka lapu, tajā vakarā, kad viņš baidījās doties uz priekšu? “Dzirdēja skaņu no Debesīm it kā stiprs vējš pūstu,” Dievs gāja viņiem pa priekšu.

259 “Un pēkšņi viņiem tur parādījās Svētais Gars un Spēks.” Viņi devās ārā pa ielām, visādi lēkādami un runādami mēlēs, un stostīdamies, un skaļi gavilēdami, un uzvedās kā piedzērušies, un visi vienkārši priecājās un slavēja To Kungu Dievu. Vai pareizi?

260 Tieši tā dara Dievs, kad Viņš sūta lejup Savu Spēku kopā ar Svētā Gara kristību. Un Tas atnāca tieši uz turieni, un sāka izplatīties Vēstījums! Aleluja! Un viņi gavilēja un kļiedza, un runāja mēlēs, un gāja pa visurieni. Un tā bija tā zīme, ar kuru Dievs iezīmēja tos cilvēkus. Vai pareizi? Dievs viņus iezīmēja, un ar tādu pašu zīmi Dievs iezīmēs Savus ļaudis šodien. Tāds pats Dieva Zīmogs, kas nonāca uz viņiem toreiz, Svētā Gara kristībā, tas bija tas Dieva Zīmogs.

261 Draudze, es gribu jums kaut ko pavaicāt. Bibelē ir teikts, ka tajā laikā Dieva zīme bija kristība ar Svēto Garu. Tas Zīmogs, kas bija uz cilvēkiem, lai padarītu viņus citādākus nekā pārējos, tā bija kristība ar Svēto Garu. Vai pareizi? Jaunajā Derībā vēstulē Efeziešiem 4:30 ir teikts, ka Svētais Gars ir Dieva Zīmogs cilvēkiem pēdējās dienās, līdz jūsu Mūžīgajam galamērķim. Vai pareizi? Tātad Svētajam Garam bija taisnība.

262 Un tā, mums bija metodistu periods, mums bija baptistu periods, mums bija taisnošana, mums bija svēttapšana. Tas viss mums bija, tas atnāca.

263 Un pirms apmēram četrdesmit gadiem Savienotajās Valstīs pirmo reizi tika iepazīta kristība ar Svēto Garu. Vai pareizi? Pirms apmēram četrdesmit gadiem, kad cilvēki sāka saņemt. . .

264 Lūk, viņi mēdza to saukt par otro noteikto žēlastības darbību, svēttapšanu. “Svēttapšana,” tas ir pareizi.

265 Trauks vispirms ir jāpaņem, jāpaceļ. Tas ir pilns ar dubļiem. Tas ir taisnots, jo tas virs jau ir to pacēlis.

266 Nākamais, kas ir jādara, tam ir jātiek iztīrītā un izberztam. Vārdi *padarīts svēts* nozīmē “attīrīts un nolikts malā priekš kalpošanas”. Bet “nolikts malā *priekš* kalpošanas” nenozīmē, ka tu jau esi kalpošanā.

267 Un vēl Jēzus teica: “Svētīgi alkstošie un izslāpušie pēc taisnības, jo jūs tiksiet piepildīti.” Redziet, Svētais Gars nonāk uz tā par svētu padarītā, istenā, patiesā, par svētu padarītā ticīgā. Un zīmes nu brīnumi sāk izpausties tiklīdz šis svētais trauks ir kārtībā, un tajā ieiet Svētais Gars. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

268 Jūs nevarat liet no tās pudeles eļļu, ja tās tur nav, nav svarīgi, cik tīra tā pudele ir. Tu nevari dabūt ārā runāšanu mēlēs un

Dievišķo dziedināšanu, un Dieva Spēkus no turienes, kur nekā nav. Pēc tam tur ir jāieiet Svētajam Garam.

²⁶⁹ Paskatieties, pirms apmēram četrdesmit gadiem... Palūkosimies atpakaļ. Mēs redzam, ka apmēram... Klausieties uzmanīgi. Bija iznācis liels valdnieks, pirmais pasaules karš; pirmo reizi visas pasaules vēsturē, pasaules karš. Kur viņš sāka? Tieši pašā Vācijā. Kas notika? Dīvaini, līdz pat šai dienai neviens nezina, kā tas apstājās. Neviens to nezina. Izlasiet *Pasaules Kara izbeigšanās*. Visus sējumus, es tos izlasīju. Nav neviena cilvēka... Vienīgais, ko viņi zina, ka tika dota pavēle: "Padoties!" Un neviens nezina, kas to deva. Kāpēc?

²⁷⁰ Ak, Dievs! Jūs mani vienalga sauksiet par "sektantu", tāpēc es mierīgi varu izrādīt savas jūtas. Skatieties! Es esmu tik pateicīgs, ka Svētais Gars ir šeit uz platformas, lai atklātu.

²⁷¹ Ievērojiet. Skatieties. Viņi izgāja, ikviens vējš nāca uz pasauli, moderni ieroči, lai iznīcinātu pilnīgi visu pasaules karā. Bet pavisam negaidīti tas apstājās. Atklāsmes grāmatas 7. nodaļā ir teikts: "Es redzēju četrus eņģeļus, nonākam ar saviem slepkavošanas ieročiem. Un tur nāca kāds vīrs no austrumu puses, kuram bija dzīvā Dieva Zīmogs, teica: 'Aizturiet tos četrus vējus.'"

²⁷² "Aizturiet tos," kādēļ? Ebreji vēl nav istajā vietā. Slava! Ebreji nav tajā istajā vietā, tas ir Dieva kalendārs. Viņš pateica viņiem, kur viņi būs, atradīsies, Viņš teica: "Kad jūs redzēsiet kā viģeskokam izaug zari, tad ziniet, ka laiks ir tuvu." Un, kad jūs redzēsiet, kā ebreji atgriežas Palestīnā, tad ziniet, ka laiks ir tuvu. "Ši paaudze nepāries, kad tas viss piepildīsies." Un, brāli, pēdējie septiņi gadi ir pirmā reize pēdējos divos tūkstošos gados, kad vīrs Jeruzālems plīvo ebreju karogs; jā, divdesmit piecos gadsimtos. Āmen. Ebreji nebija tieši tur, kur tas varētu tikt izdarīts, taču Viņš sacīja: "Turiet! Turiet!"

²⁷³ Kāpēc, kāpēc "aizturēt"? Paskatieties, vēl bija jāieiet dažiem pagāniem, starp Veslija periodu un pentakostu periodu. Pirms pentakosti iegāja Lāodikejas Draudzes Periodā, draudzes priekšā tika noliktas "atvērtas durvis"; atvērtas durvis, lai: "Visi, kas vēlas, nāktu un bez maksas dzertu no Dzīvības ūdens Avota." Noliktas atvērtas durvis. Ak, vai!

Un Viņš sacīja: "Turiet tos!" Kāpēc?

²⁷⁴ Jēzus teica: "Kāds cilvēks aizgāja, un viņš strādāja. Un arī kāds cits cilvēks citā laikā nāca un strādāja. Vēl kāds cilvēks atnāca un strādāja. Bet viens cilvēks atnāca vienpadsmitajā stundā. Un, kad viņš vienpadsmitajā stundā apstājās, viņš katram no viņiem samaksāja vienādu daļu, vienpadsmitajā stundā."

Viņi brīnījās, kāpēc tā? "Kāpēc viņš, kas ienāca vienpadsmitajā stundā, kāpēc visi ienākušie?"

²⁷⁵ Ar Mārtiņu Luteru strādājošie, kas dzīvoja Lutera laikā, nomira žēlastībā! . . .? . . .citi, gavīļejošie metodisti, kuri nomira Veslija periodā, nomira žēlastībā. Mēs dzīvojam citā periodā, ne tajā laikā. Seit! Mamma reiz brauca vērsu pajūgā, bet mēs braucam ar V-8 modeļa Fordu, teju vai ar reaktīvo dzinēju. Tā tas ir. Visādā ziņā, mēs dzīvojam citādākā periodā. Un mēs dzīvojam citādākā laika posmā. Mēs dzīvojam tajā dienā, kad tiek atjaunoti Dieva Spēki, un šeit mēs redzam tādu Dieva Spēku, kāds bija viņiem sākumā. Mēs dzīvojam citā periodā. Neskatieties atpakaļ uz Vesliju, metodistiem, un visiem tiem, baptistiem un prezbitēriešiem. Palūkojieties šurp, uz Jēzu Kristu, uz Bibēliskās ticības Autoru un Piepildītāju. Aleluja!

²⁷⁶ Tagad skatieties, kā Viņš teica: “Turiet tos,” līdz (kam?) varēs ienākt vienpadsmitās stundas ļaudis, pēdējie aicinātie no pagāniem. Māte strādāja *tur*; tēvs un citi strādāja *šeit*; vecmāmiņa stādāja *tur*. Šis ir mūsu periods, vienpadsmitā stunda. Pasaules Karš apstājās tā gada vienpadsmitajā mēnesī, vienpadsmitajā datumā, pulksten vienpadsmitos dienā un tās stundas vienpadsmitajā minūtē; lai varētu ieiet šie vienpadsmitās stundas ļaudis, (kā?) lai saņemtu to pašu Svētā Gara kristību, kuru toreiz saņēma viņi *šeit* sākumā, lai varētu atgriezties Kunga Jēzus Kristus augšāmcēlšanās Spēks, tās pašas zīmes un brīnumi.

²⁷⁷ Kas tas ir? Kari notiek gan *šeit*; notiek *tur*; notiek *šeit*; notiek *tur*; mēģinot. . . Ir uztaisītas atombumbas un viss pārējais, taču viņi nespēj to izdarīt. Viņi nevar to izdarīt līdz tam brīdim, kamēr Svētā Gara kristība nesasnies ebrejus. Eņģelis teica: “Turiet tos, kamēr mēs neapzīmogosim kalpus,” nevis Līgavu. Pagāni nekad nav bijuši kalpi; mēs esam dēli un meitas. Ebreji, lūk, kas ir tie kalpi. Abrahams bija Dieva kalps. Aleluja! Lūk, tūkstoši reiz tūkstoši, reiz tūkstoši ebreju. Dievs nocietināja faraona sirdi, lai atgrieztu viņus Palestīnā. Dievs nocietināja Hitlera sirdi, Musolini sirdi, Staļina sirdi. Viņš ar varu ved tos atpakaļ uz Palestīnu, pašiem nesaprotot, ko viņi dara, darbojoties pašās Dieva rokās.

²⁷⁸ Tur stāvēs tie simtu četrdesmit četri tūkstoši. Un vienā no šīm dienām uz turieni dosies kāds Dievišķs, svēts un svaidīts Dieva pravietis ar zīmēm un brīnumiem. Tie ebreji sacīs: “Tieši to es gaidīju”. Tieši tā. Un Dievs kristis simtu četrdesmit četrus tūkstošus ebrejus.

²⁷⁹ Un notiks Aizraušana; beigsies pagānu periods. Eksplozēs atombumba un paņems šo pasauli. Un pagānu Draudze tiks aizrauta augšup, lai atrastos tur Dieva Klātbūtnē. “Kas tie ir, kuri ir izgājuši no lielajām bēdām? Mazgājuši savas drānas Jēra Asinīs. Viņi atrodas Dieva priekšā, bez traipa.” Āmen.

²⁸⁰ Zvēra zīme, savienība; draudzes, katolicisms, visi sasiesti kopā, ieiet haosā. Atlikums, Svētā Gara Līgava.

²⁸¹ Bet cilvēki, kuri šodien smejas par runāšanu mēlēs, kuri smejas par Dievišķo dziedināšanu, kuri smejas par pravietošanu, kuri smejas par Gara izpausmi; un tas pats gars, kurš toreiz dominēja pār tiem ebrejiem, kas toreiz zaimoja Svēto Garu un nomira Dievišķā soda laikā. Šis Amerikas Savienotās Valstis ir gatavas Dieva sodam, Svētā Gara Spēkā. Viņi nosodīja un izsmēja, un padzina, un sauc mūs par “sektantiem” un visādos vārdos. Bet tā stunda ir klāt, kad Dievs izlies Savu Dievišķo sodu. Āmen.

²⁸² Esiet gatavi. [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.]...?... Vienīgā drošā vieta šodien ir Jēzū Kristū. Lai Dievs jūs svētī. Ja jūs vēl neesat iegājuši, pūlieties, līdz jūs ieiesiet. “Tos, kuri ir Jēzū Kristū, Dievs atvedīs Sev līdzī Savā otrajā Atnākšanā.”

²⁸³ Bez šī Dieva zīmoga, kas ir kristība ar Svēto Garu, šī zvēra zīme ir atkrišanas savienība. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Bet šie reliģiskie skolotāji cenšas tajā vainot komunismu, bet neapzinās, ka tas darbojas tieši viņu pašu vidū. Viņš teica: “Aklie vedis aklos.” Viņš teica: “Viņiem būs acis, bet nespēs ieraudzīt.” Teica: “Jūs esat savās tradīcijās, runājat cilvēku mācības, taisāt cilvēku baušļus, padarīdami Dieva baušļus neefektīvus.”

²⁸⁴ Jūs smeجاتies par katoļiem, ka viņi ir izveidojuši šo savu katķismu, bet jūsu ļaudis sabrauc te kopā uz kaut kādu konferenci vai ko tādu, un lemj, vai viņi var pieņemt Dievišķo dziedināšanu vai Gara kristību un tās lietas. Un viņi nosoda To un noraida To. Bet jūs smeجاتies par katoļiem. Jums nav nekādu tiesību smieties par katoļiem. Jo, ja viņa ir nosaukta par “NETIKLI”, tad Bībele saka, ka jūs esat “IELASMEITA”, atrasdami tajā pašā savienībā.

²⁸⁵ “Izejiet ārā no tā visa, Mana tauta! Esiet atdalīti,” saka Dievs, “un Es pieņemšu jūs pie Sevis.” Tā tas ir.

²⁸⁶ Ak, kāpēc gan šis Branhama dievnams nevar iziet no šī mūsu stāvokļa? Es gribu zināt, vai jūs, ļaudi no šejienes, ticat šim Evaņģēlijam. Un Tas ir sludināts, un jūs esat To redzējuši, zīmes un brīnumus, un apstiprinājumu. Un viss, ko ir sacījis Tas Kungs, ir piepildījies. Tad kas te īsti notiek, kad es dzirdu, ka jūsu vidū ir strīdi, kad es dzirdu, ka jums ir nesaskaņas? Es gribu, lai jūs uzrakstītu, kas par lietu, kas jums ir uz sirds, un noliekat to rītvakar uz šīs platformas kanceles.

²⁸⁷ Es vēlos saprast, kāpēc šī draudze nevar iet ar Dieva Spēku un Svētā Gara kristību, ar zīmēm un brīnumiem. Kas par lietu? Jūsu gans Tam tic. Jūs ticat Tam. Tātad, kas nav kārtībā? Kaut kas nav kārtībā. Tai būtu jābūt bākai šai pasaulei. Tai ir jābūt vietai, kur nonāk Dieva Spēki un ir raudāšana un vaimanas, un Dieva meklēšana, tam būtu jānotiek gan dienu, gan nakti. Kāpēc mēs to nevaram?

288 “Es to darišu, bet jūs nē,” teica Jēzus. “Jūs to nedarisiet. Nāciet un pērciet no Manis.”

289 “Es zinu, ka tu saki,” Viņš teica, “ka tu esi ‘bagāts un tev nevajag nenieka,’” vēršoties pie draudzēm. Sacīja: “Tu saki: ‘Es esmu bagāts, un man nevajag nenieka. Mēs esam varena organizācija.’ Un tu nezini, ka esi nožēlojams, nabags, nelaimīgs, akls un kails, un nezini to.” Ja cilvēks ir tādā stāvoklī un pats to apzinās, tad viņš sev palīdzēs. Bet, ja tu esi tādā stāvoklī, “un nezini to”! Un Kristus teica, ka šīs dienas draudzes būs šādā stāvoklī un pašas to nezinās.

290 Ieknieb savai garīgajai būtnei, mans dārgais, dārgais brāli. Ieknieb savai vēseli, tā teikt, ar lūgšanu, un saki: “Kungs Jēzu, pārbaudi mani. Ļauj man šovakar uztaisīt inventarizāciju, pirms es došos gulēt, un noskaidrot, kas ar mani nav kārtībā. Es jau gadiem ilgi apliecinu savu ticību, bet es neredzu tās lietas, par kurām teica Jēzus. Ka Viņš būs ar mani, un ka notiks tās lietas, es neredzu to. Kungs Jēzu, kas par lietu?”

291 Esi godīgs. Esi patiess. Nāc un runā ar Viņu, kā tu aci pret aci runā ar brāli. Viņš atklās tev. Viņš pateiks tev. Atver vaļā savu dvēseli un noliec to tur. Saki: “Kungs Jēzu, ja tas maksās man manu ģimeni, ja tas maksās man manu dzīvību, ja tas maksās manu darbu, ja tas maksās manu piederību draudzei, ja tas maksās manu prestižu šajā pilsētā, es izvēlēšos to ceļu kopā ar tiem dažiem nicinātajiem, kas pieder tam Kungam.”

292 Tagad atcerieties, Jēzus teica: “Šauri ir tie vārti un šauri ir tas ceļš, un tikai nedaudzi to atradis. Jo plats ir tas ceļš, kas ved uz pazūšanu.” Par miljonu vairāk 54-tajā. “Plati ir vārti, kas ved uz pazūšanu, un daudz būs tādu, kas ieies pa tiem.” Tā tas ir. “Kurš pazaudēs dzīvību Manis dēļ, tas to iemantos. Kurš mil tēvu, māti, māsu, brāli vai jebko vairāk nekā Mani, nav cienīgs saukties par Manējo. Kas ķersies pie arkla un sāks iet uz priekšu, bet pagrieziesies, lai palūkotos atpakaļ, nav šī laika cienīgs.” Brāli!

293 Vienā no šīm dienām tiks sludināta pēdējā ar Svēto Garu svaidītā Evaņģēlija svētruna. Vienā no šīm dienām, izšaus pēdējais ierocis. Vienā no šīm dienām tiks nodziedāta pēdējā dziesma. Vienā no šīm dienām tiks palūgta pēdējā lūgšana. Vienā šīm dienām šī lūgšanu nama durvis tiks aizvērtas pēdējo reizi, uz šīs kanceles tiks aizvērta Bībele. Un jūs stāvēsiet Dieva Klātbūtnē, lai dotu atskaiti par to, ko jūs dzirdējāt šovakar. Kas būs tad? Kas būs tad? Kad atversies tā lielā Grāmata, kas būs tad? Kad tiks atskatīts šodien ierakstītais, kas būs tad? Ak, kā ir teikts tajā dziesmā:

Kas būs tad?

Kad tā lielā Grāmata tiks atvērta, kas būs tad?

Kad tiem, kas šodien Glābēju noraidīja,

Būs tas jāpaskaidro—Kas būs tad?

294 Tavs darbs stāvēja tev ceļā. Tavi vecāki stāvēja tev ceļā. Tavs draugs stāvēja tev ceļā. Tava draudzene stāvēja tev ceļā. Tava draudze stāvēja tev ceļā.

Kas būs tad? Kas būs tad?
Kad tā lielā Grāmata tiks atvērta, kas būs tad?
Kad tie, kas šovakar noraida šo Vēstījumu,
Jums būs, tas būs jāpaskaidro—Kas būs tad?

295 Ko jūs domājat ar to iesākt? Jūs zināt, kas ir tā zvēra zīme. Jūs zināt, kas ir Dieva Zīmogs. Jums ir jāizvēlas.

Lai Tas Kungs jūs svēti, piecelsimies.

296 Miļlais Debesu Tēvs, lai Tava žēlastība un svētības ir uz šiem cilvēkiem. Lai Tavs Gars darbojas. Un lai Tavs Svētais Gars nonāk uz šiem cilvēkiem un dod viņiem, Kungs, kristību ar Svēto Garu. Lai katrs vīrietis un sievietē, zēns un meitene, kuri šeit atrodas, lai šovakar viņus tik stipri pārņem Svētais Gars, ka viņi sacītu: “Dievs, ņem visu, kas man ir. Ņem visu, kas es esmu. Bet ļauj man kalpot, Tev, mans Kungs. Es visu nolikšu malā. Es atmetīšu sevi. Es atmetīšu lepnību. Es atmetīšu draudzi. Es atmetīšu visu.”

297 Ne tas, ka viņiem būtu jāaiziet no savas draudzes, Kungs, bet viņiem ir jāiziet no šī stāvokļa, kādā viņi dzīvo. Ak, Dievs, sūti metodistus atpakaļ uz viņu draudzi, degošus, lai sludinātu Evaņģēliju; sūti atpakaļ baptistus, sūti atpakaļ kempbelītus, sūti atpakaļ katoļus. Kungs Dievs, sūti kādu no šīs Branhama dievnama atpakaļ uz šo lūgšanas namu, ar lēnprātīgu, pazemīgu garu, kurš ietu un runātu, un milētu, un mēģinātu atkal ievest cilvēkus vienprātībā, lai Svētais Gars var ienākt un lietot šos cilvēkus. Sūti varenas zīmes un brīnumus. Svaidi katru ticīgo. Piedod katru grēku.

298 Ak, Dievs, mēs redzam, kā parādās tās zīmes. Mēs redzam, kā uz viēges koka parādās pumpuri. Mēs zinām, ka tas laiks ir tuvu. Mēs redzam, ka bumba jau atrodas tieši to cilvēku rokās, kuriem, kā Tu sacīji, ir dots iznīcināt pasauli.

299 Ak, Dievs, kā gan mēs vēl ilgāk varam to noraidīt? Kā mēs varam? Kad mēs dzirdam, cik skaidri skan Tavs svētais Evaņģēlijs; dzirdam, kā virzās Svētais Gars; redzam, kā Svētais Gars dara zīmes un brīnumus; dziedina slimos, atver acis aklajiem, mirušajiem atgriež dzīvību; varenus brīnumus un zīmes; šo Evaņģēliju sludina neizglītoti, nezinoši cilvēki, viņi sludina to Svētā Gara Spēkā un demonstrācijā; draudzi pavada zīmes un brīnumi. Cik daudz vairāk!

300 Tu teici: “Ja jūs būtu pazinuši Mozu, jūs atpazītu arī Manu dienu.” Aleluja! Tāpat tas ir šodien, Kungs. Viņi redz dažādas zīmes, karus un nelaimes, un pārējo. Lai viņi vēlreiz atšķir šīs vecās, dārgās Bibeles lappuses, un palūkojas, kur ir tas ceļa stabs. Mēs esam šī perioda beigās.

³⁰¹ Ak, Dievs, virzi Savu Garu pār šiem cilvēkiem. Un, kad viņi šovakar dosies prom no šīs vietas, lai Svētais Gars iet ar viņiem.

³⁰² Un rītvarak, Kungs, kad mēs nonāksim līdz tam lielajam aicinājam pie altāra, kuru mēs gatavojamies darīt, mēs lūdzam, lai tas altāris būtu piepildīts, lai lūgšanu telpas būtu pilnas.

³⁰³ Un lai svētdienas rītā, Kungs, un svētdienas vakarā mēs kristūtu šeit cilvēkus saskaņā ar Dieva Vārdu. Un lai Svētais Gars nonāk uz šiem ūdeņiem un dara varenas zīmes un brīnumus. Dāvā to, Tēvs.

³⁰⁴ Svēti šeit mūsu dārgo draudzes ganu. Svēti draudzes locekļus. Svēti svešiniekus mūsu vārtos. Lai mēs šovakar dodamies mājup un pārdomājam to visu savās sirdīs; atgriezīamies rītvarak, priecādamies, atnesdami sev līdzī kulišus. Mēs lūdzam Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

³⁰⁵ Lai Kungs Jēzus Kristus svēti katru no jums. Paspiediet viens otram roku. Rītvarak nāciet atkal, nesot līdzī savus lūgumus un vajadzības, un uzlieciet to uz kanceles. Lai Dievs jūs svaida, ir ar jums! Āmen. Lai Dievs jūs svēti.

54-0514 Dieva Zimogs
Branhama dievnams
Džefersonvila, Indiāna ASV

LATVIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org